

מזכרת משמחת צישואן

פתח דבר

אנו מודים לך על כל הטוב אשר נגמלו, ובחסדו הגדול זכנו בנישואינו למיט, כיום החמישי שמונה עשר ימים לחודש אשר שני' התשנ"ז, שנת הצ'יה לחלוצת ל"ק אדמו"ר מה"מ. התורה והברכה מובעת כזה לידיו ומכירו, אשר הואילו לשמח איתנו יחדיו, כיום ששחת לבבנו, ולכרך אותנו, ואת הורינו יחיו, בכרבת מיט, וחיים מאושרים בגשמיות ורוחניות.

בששחה טוב וטוב לבב נתכבד להגיש לכבד את כל הנוטלים חלק בששחת לבבנו מקיבו ומרוחק, בתשורה המסוגרת כזה אשר סגולה יהי לכל מילי דמיט מנפש ועד כשר, בתוכי ידיו אליש ה' עליהם יחיו וכל מחבבי תורה יחיו, "תשורה" מיוחדת זו, כגלגלת או סכתבי הרבי לרגל בואם בקשר השידוכין של הורי הכלה שיהיו, לחתנת הור' החתן שיהיו, ועבור החתן ש"י. כ' התשורה שחולקה ע"י ל"ק אדמו"ר מוהרי"צ נ"ע לששתתפיס בחתונתו של הרבי. ג' מאמר ד"ה כי תשא ג' שנאמר כשי"פ תשא ט"ז אדר התשכ"ח, הדפס כאן לראשונה. ד' לקט משוחותיו של הרבי, אודות שמות החתן והכלה שיהיו. ה' חמשה אגרות קודש מהרבי לאבי הכלה ש"י, ו' לקט "זה עמו שהלכה כמותי", והוא לקט מתורתו של הרבי אודות לימוד ה"ספירה להוראה", ביחד עם כמה שיחות אודות עינו של רבי"ז. ז' צילומי כת"ק משענות הרבי, שהורי החתן שיהיו זכו לקבל כמשך השיעור. ח' סיפורים, מענות הוראות, ויחידות, בעניני התקשרות שליחות, שלוחים ועוד. ט' "לחיות עם הרבי", והוא יומנים משנים שעברו מתקופת החתונה. י' צילומי מענות כ"תני"ק, ונמה מתם אודות שידוכים ונישואים, ובסופו ללווה סקירה מיוחדת אודות "מכירת-חמץ של הרבי"ז כאן המקום להעיר ולציין שרובו ככולו של החומר, נדפס ומתפרסם כאן לראשונה.

האל הטוב הוא יתברך יצינו אשר במהרה נשוב לראות באור פני מלך חיים, ולשמעו דברי אלוקים חיים מפי הק', ושתקיים משאלת לבבנו שכבר "יהי אדוננו מורנו ורבונו מלך המשיח לעולם ועד". ובכואנו משי"פ זכור, ופורק, כאן המקום להביא חלק מששחת הרבי כשי"פ תרומה, פ' זכור ה"תשי"י: "ענין זה שידך אצל כל חתן וכלה - שכשנכנסים ביניהם על "סידר התורה", מבטחיה הרבי שיהי' זה "בני עדי עד", בית נצחית, ובלשון חז"ל "נצח סלח ועד", ש"ל מקום שנאמר נצח סלח ועד אין לו הפסק עלמית". ..

הנתנת-כה לזה - שהתורה חודרת בכל הכית כולל, והתפלה חודרת בכל עיני היום - ממשך הרבי ע"י תורת החסידות, שנמשלה למים (נוסף על כללות ענין התורה שנמשלה למוחן) שעל ידם נעשה הילוך המון באופן שמגיע וחודר בכל חלקי הגוף.

- מספרים על החסיד ר' אהרן דוב מודווב, ששאלו אותו פעם אודות הרבי נ"ע ומשה רבנו, "מין דעממן האלט עד מערער"; וענה: מהרבי, כי לולי הרבי איך הייתה נראית אמנתו במשה רבנו...
ובענין זה יש חילוק בין הרבי לבין הרבנים הקודמים - שליבנים הקודמים היו זקני החסידים "עלטרער חסידים" שהיו משפיעים על הצעירים, והצעירים היו יוצאים לעולם להפיק הדברים בין היהודים הפשוטים, אבל הרבי ר"י צידך לעשות הכל לבדו;

הכח שממשך הרבי ע"י תורת החסידות - נמשך וניחן לנו גם נכשיר ללא שגיר מצדו, וגם אצלנו לא נעשה שגיר שנחשב שרבי לא נמצא אותו, ח"ו.

- אלה שהזכירו את הרבי במשך שלשים שנות נשיאותו, יודעים, שהרבי לא יעזוב את החסידים שלו שישארו לבדם בשבת פרשת זכור למשל כשצריכים להלחם בעמלק...

2) חזון יום הולדתו כשעומים, נכנס החתן שני' נכחד עם הוריו שמתו - לראשונה - בחיזות אבל הרבי בחזון הק', ביום ג' ח"ו אדר ה"תשל"ד; בין השאר לאחרי שהרבי נעם על שאילת החרדים שיהיו נמנעו מהם ברכותיו הק', הסתכל על החתן במבט מאוד חוק עם חיוך גדול על הפנים אמר "איך גייט האבא אן סאך נחת פון אייער קעגן", ומשיפת אס החתן מתיי.

השנה היחיד שבעשה אצלנו, הוא, שבעבר הי' יכול משהו לחשוב שבהכנסו לרב יכול לספר הדברים שביצעו ולספר ולהתלבט, הדברים שביצעו להעלים מהרוב, אבל עכשיו, בימי לכל שהרוב יודע גם הדברים שנמצאים אצלנו בהעלים, שכן, בעבר הי' הרוב מלוכס בנוך גשמי, משא"כ עתה, בהיותו למעלה מהגבלות הגוף הגשמי, וכולו רוחני.

לאורך, כיון שיצירקא דאחמטר אשתחא בכלולו עלמין וידן מבוהויהו", ישנם בזה העולם המנוטה אשתוכה יחיד - בודאי שהרוב מפרגז את העולם כולו, ואישי פורס, ומעורר רחמים וכיס וכר, כמו שהי' עד עתה, ואודות כיתו שאח ובכיתו עתה.

וכשם שער עתה הי' מוח ("אפמליגמט") אצל כאריא מאתנו שהרוב יליכנו לקראת משיח צדקו - צריך להיות ממוח כן גם עתה.

המאורע שאירע כר - אינו אלא לעיני בשר שלנו, ואינו אלא נסיון בלב (אי תסינתו דהבלי משיח שצרכים להיות קודם ביאת גואל צדק), שכל עינו הוא שמתעלם ומסתר על האמת.

- אלא שערעין צריך באור הסבר על כך שערעין חורה צורך לומר עתה קדיש וכר - וכוונת המספר היא בשביל ההתנבחות העמידה במסיון, שערעין דוחים ומבטלים ההעלים והחסידי ותחגלה האמת (כמבאר בדרוש חסידות).

לכן, עיי דיוק והתקשורת בלימוד תורתו וקדום הנראותו (הן ההנאות לרבים, והן הכפרס ההנאות שנאמרו פנים אל פנים בחדרות) במפעל ממש, נזכה תפק (כיון שנמצאים בעקבות דמשיחא יעזוב ידן מיסן רבינו בעיני בשר, והרוב יליכנו אל הגאולה).

והסייע בהתווערות פורס ה'תש"א;
"ברצוני לברך אתכם ואת עצמי",
- כפי ששענתי פעם פניק מר"ח אדומ"ר בנוגע לנחתו פדיתו, ששייך ליוון פדיון כעו לבין עצמו, וכפרס על הציון הקדוש של כבוד קדושת אדונו מורנו ורבו...
שביצעו של כיק מר"ח אדומ"ר כפורס דאי השעס האחרות כדיות כעלמא דין, שהי' זה הפורס האחרון בלוח - חקקים כפורס הי':

ויסי: "און דער רבי שליטיא זאל אונז פירן אנטקעגן משיח'ן".
יום ה' י"ד אדר שני, ה'תשנ"ז
רחובות אה"ק, חובבי"א

נשוד נשוד והוכיח לדפוס ע"י
הת. יוסף יצחק בן שורה

כחן - נח"ב
RABBI MENACHEM M. SCHINEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn 13, N. Y.
HTedash 3-6250

חום מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש
770 איסטען פארקוויי
ברוקלין, נ. י.

ב"ה, ס"ו סיון תשכ"א
ברוקלין

תאריך מרדכי ע"י תכנן

עלום זכרית
תכבדות עם מרח ר'נש
תמונת ח"י, ליסר בית ישראל על יסודי אחרות ומצות בני יום יום.
והי' רצון שחיי' בעת טובה ומצלמא ולבניו ביה ב'ישראל בנינו על עדי ביה חסידות.
ברכתא
כשם כ"ג אלטר' שלי"א
מ"ב
מחצית - לנדוק חתולין עליו ולפני תחתן בכל יום ובקראתן יפריש פרומות אחרות לצדקה, בל נ.

צילום מכתב הרבי לוו"ד הכלה שידו לרגל בואם בקשרי השדיכון

ח"י אדר שני ה'תשנ"ז

אמרי - פאריז

מנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON

Lubavitch

770 Eastern Parkway
Brooklyn, N. Y. 11213

Hyacinth 3-9250

אמרי - פאריז

מנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש

770 איסטערן פארקווי
ברוקלין, נ.י.

ב"ה, ים' סבת מכל"ד
ברוקלין, נ.י.

האב"ד אה"א נו"נ וכו'
מות' יעקב שי'

שלוט וברכה!

במענה על הודעתו אהר נודר להט בן למזל טוב,

הנה יה"ר מהס"ת שלכניסותו לבריתו של אברהם
אבינו, וכעת לכניסותו לבריתו בן יבניסותו לתורה
ולתורה ולמצוות טובים, ויגדלו ביתו לעד ויזוג מ"ל אהור
הרחבה.

בברכה מזל טוב

אמרי - פאריז

מנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON

Lubavitch

770 Eastern Parkway
Brooklyn, N. Y. 11213

493-9250

770 איסטערן פארקווי

ברוקלין, נ.י.

ב"ה, ג' מ"ח תש"ז

ברוקלין, נ.י.

האב"ד מנחם מענדל שי'

שלוט וברכה!

במענה על ההודעה ע"ד הנסו לגיל מצות.

הנה יה"ר מהשי"ת אשר מבו שלש עשרה למצות
ידול לבן חמש עשרה וכו' כפסק המשנה (אבות פרק
ה'). ירוסקי התמודד ושקידה בלימודו בתורה, בתורת
הנגלה וכן בתורת החסידות ויהור בקיום המצות.
והשי"ת יצליחו להיות חסיד ירא שמים ולמדו.

בברכה

לפני צילום מצאתי דרכי החתן שי'

מנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש

אמרי - פאריז

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON

Lubavitch

770 Eastern Parkway

Brooklyn 13, N. Y.

Hyacinth 3-9250

770 איסטערן פארקווי

ברוקלין, נ.י.

ב"ה, ים' אד"ש תשל"ג
ברוקלין, נ.י.

האב"ד הו"ח אי"א נו"נ וכו'

מות' יעקב שי'

וב"ג ת"י

שלוט וברכה!

במענה על ההודעה מקביעות זמן חתונתם ליום כא' אדר"ש
הב"ע,

הנני בזה להביע ברכתי ברכת מזל טוב מזל טוב וסחה'
כשעה טובה ומוצלחת ויבנו בית בישראל בנין עדי עד על יסודי
התורה והמצוה כפי שהם מוארים במאור שכתורה זוהי תורת
החסידות.

בברכה מזל טוב

מזל טוב

צילום מצאתי דרכי לחתן שיחז לגיל חתונתם בשעמ"צ

מזכרת משמחת ציטוא"ן

בסי"ר, מאמר ד"ה כי תשא, ט"ז אדר ה'תשכ"ח

גנותת בת גנת מונח

כי תשא גר, הנה תפשוה עין מבוזה במשכן ובמקום דאיקי משכן, עיני מעשה הקטרת שהו ה' תעבדות העקרות במשכן, ואינני שום בפרישה הקודמת פי תצוה, מדובר משכן הקטרת, וכן כפי הבאה, פי ויקח, אבל שם מדובר רק בכללות, ובפי זו מבואר הענין בפירוט, דהיינו הכנות לה, וממה שהיהוה הקטרת נעשית, וכן גודל הענין שבוה, הולאים הקטרת בה חומר הענין שבוה ועד לענין של היפך הווייה להעובר עליהם, אשר גם עיני זה היפך הימים מבואר דקא בפרישה זו מאחר שאין מבואר חומר הענין, והגם שגם בקיבויות ישם כרי"ב לאיים כמו תולין בעושה ושחסינו חוץ וכו', אך אין זה מניע לקטרת שהומרה כי"כ עד להענין של היפך הימים להעושה במתכונתה.

והנה עין הקיבויות ומעשה הקטרת ה"ו עבודת המשכן, ובמשנ"ה במאמר דיום ההולאה שיעקף העבודה במשכן וקדש הו"ע עבודת הקיבויות (שכולל גם מעשה הקטרת), ולכן ה' המשכן מעצ' ששים דקא וכו' (במבואר שם) ועיני' נעשה והשכחו בתוכם, ודנה כללות עיני הקיבויות הו"ע קיבוה כל הכחות (ספר הבהיר ספ"א), ועד להקטרת אשר רזא דקרבנה עולה עד רזא דאי"ס (חז"כ רלב, א, וחי"ז כו, ב) אך ישנו חילוק בין קיבויות סוטה למעשה הקטרת, דקיבויות נקראים אכילה וכמ"כ את קרבני להט"ר לאיש גר, ולכן נקראים לישאל רעיוני, דפי' רעיוני פומנא בשני תמידין כ"ו, וכדאינא במודש (שחש"י א' ע"פ לטוסחי, וחי"ז ו, ב) ישראל מפרטין לאכיהם שכשמים, משא"כ מעשה הקטרת הו"ע הייתי, ואינני סמוע עיני והתחללות שבקדושה ובה גם בקיבויות ישנו עיני הייתי, וכמ"כ רזח נחוח לה' (עסרת ראל"ה לו, ב רבן נח רע"ה ואילן-וחי"ז קל, ב, רפס, א), אך בעיקר הקיבויות הם עיני הקטרת, עקרת מה עיקר עינה הוא הייתי, ועד הנה ככה הקטרת דקא השמאלית, וכי קטרת דקא, ודנה הקיבויות צ"ל מן המותר בפ"ד דקא, משא"כ בקטרת ישנו גם עיני המור שהו"ע הלעו"ז וכמו שמבאר אה"ה (בתרי"א ודש' הפרטים) בעיני' עשה חודשים בשמן המור ומדרכי מירא דכ"א, ולא רק שהמור הוא מלעו"ז אלא שכל אחד ואחד מסממני הקטרת קשור עם עיני הלעו"ז, שהיי' בקטרת דקא י"א מסממני (אם היזסו א' כ"ו) היינו, שכל אחד מסממני הקטרת הוא אחד מן י"א, שהיי' הוא עיני הלעו"ז שאינו (כמו בקדושה שיש הוא) עשיר ולא אחד עשיר, ועוד שהיי' י"א מסממני אילו הם כנגד י"א אלו"פ עשיר, והיינו שכל אחד מסממני הקטרת הוא כנגד אחד מאלו"פ עשיר, ואי"כ כ"א מן הי"א מסממני קשור עם עיני הלעו"ז, שהיי' הקטרת הוא להפך את הלעו"ז לקדושה, והכה לזה הוא מאחר שקטרת הו"ע הייתי שמיני למעלה ויחז' מקיבויות

והנה מלת הייתי הוא שמניע בעצם הנפש, ועי"כ בכח הייתי, ודקא רזח חזק לעורר מהשיטה, שהו ככה הייתי דקא ואי"ו בכח האכילה, ואדברה, שאכילה גורמת לשיטה, ועי"כ אינא במס' יומא (רז, א) שהבד"ג צריך למעט באכילתו בערב יוה"כ, מפני שהמאכל מביא את השיטה, משא"כ רזח מעורר מהשיטה, מאחר שמניע בעצם הנפש, וחו מה שעבודת הבה"כ כיום הכיפורים אחת כשהו הייתה בקטרת דקא והו"ע הייתי, דכמו באדם למטה ובה הייתי בכחו לעורר את עצם הנפש, כמ"כ הוא במקדש שעבודה ביה"כ היא בקדו"ק, ואינני שור' וכנס לשם גם עם דם הקיבויות, אך עיקר העבודה בקדו"ק הייתה בקטרת, והידוש מעשה הקטרת בחי"ה הוא בקדו"ק, ומצד מלת עיני הקטרת עי"כ וכל אדם לא יהי' באהל מועד וגו', והם ככל השנה (שבחסידות מבואר) עיני זה לבש יוה"כ - אה"ה"ו יוה"כ ר"ה וכל אדם - אבל כן הוא בכל השנה (יומא מ', א) מצד מלת הקטרת) שהו"ע הייתי שמניע בעצם הנפש, והנה כשם שבשמימות ככה הייתי דקא לעורר מהשיטה כמרי"כ הוא בחינות שבכדי לעורר מהשיטה הוא ע"י חרזי דקא, והנה עיני הקטרת בחינות ונבואו במאמר רמ' הפרטים (ר"ה בלילה הנחה) בענין משי"כ אני ישנו ולבי עד קול דודי דופק וגו', והיינו שנתם דכ"ה ישנו בלילא"ה, אך מאחר שלבי עד, והיינו שיהייה שבכמה היא בשלימות ועד אצל כ"א"ה, עי"כ קול דודי דופק פתחי לי, ככדי שהיי' אחרתי רעיוני יונתי פתחי (ותהו במאמר תול' נבואו ספוק זה ראני ישנה וגו' והמשך הפסקים פשטנו את כתיבה וגו', אשר דכ"א"ה ביום הוא לאחור הקול דודי דופק) ונה עיני עושה כמ"כ פשתי את כתיבה שמיטה אלכשנה, ומבאר אדמו"ר מוה"ר"צ ברשימותיו לשה"ש (עניני דודי שלח ידו וגו') דבמדי"ד שהיי' פשטתי את כתיבה וגו' אינא, דקא על ככדי כהונתו וכבדי מלכות שפסונו ממנה

4/ על התערה של המאמר, תפסו מלך במודו כתיבתי.
כ ודשא, שמת' כ' ב.
מאמר דיום ה'ה'ה'ל: ד"ה באיני עני התשי"ח.
אני ישנוה וכו': ע"י שהיי' ה' ב.
פשטתי את כתיבה וגו': שהיי' ה' ג.

ח"י אדר שני ה'תשנ"ז

בבלות, ולכאורה אינו מוכן השייכות כבדי כהונה וכו' לכאן, ומבא"ם דמאחר שאני ישנה בלילא"ה וקול דודי דופק לעורר מהשיטה ע"כ ותחשובה ע"י היא דפשטתי את כתיבה, שחוסרם לה הנבדי כהונה כ"ו, ולכן א"א עבודת הקיבויות שנק' רזח נחוח לה', ובפרט מעשה הקטרת שהו"ע הייתי, מעורר מהשיטה, ומאחר דפשטתי כבדי כהונה ואין רזח הקיבויות והקטרת, א"כ איכבה אלהשעה להעשיר בבדי' אחרתי רעיוני כ"ו, ועי"כ משביה רזח הקי"ש בשם הקב"ה יחזוה את רגלי איכבה אטופס, ודנה כיהמ"ק נק' יהוה רגליו של הקב"ה, ובכ"המ"ק הייתה השראת השכינה, כמ"כ הן השמים ושמי השמים לא יכלולך ואן כ' ובית הזה, שוה הוא המינה קיימת, אך לאחר שחזצתה את רגלי, או איך האב ידך אפיוזאשען מליחות מבלבש בכ"ה המקדש, א"כ איכבה כ"ו.

ראינני שגם כופן הלוח ישנו עיני הקיבויות דתפלות במקום קיבויות תקנים וכמ"כ ישנו גם עיני הקטרת עכשיו, שהו"ע תפלת הפניה, שנק' מנחת קטרת, וכמבואר בהדרגים המבא"ם מלת תפלת הפניה על שאר התפלות, וגם אל"ה לא נעה אלא בתפלת הפניה, כמ"כ בהפניה שהשבו ז' אך והמשכה עיני' ותפלה היא רק בפנימיות העולמות, ודודע שההמשכה צ"ל גם בחיצונית העולמות כמבואר בענין התורה שצ"ל למציאות כפ"ה דקא, וכמו שפארין אה"ה בתרי"א, וכן במצות צ"ל מעשה המצוות דקא, ועד שכלילה עיני התומ"צ הוא דקא למטה בעוה"ז ולמערים ירושה, ובקיבויות אמנם כן הוא שעל ידם הוא גלוי והמשכה גם בחיצונית העולמות, משא"כ ע"י התפלות דבמקום קיבויות תקנים והמשכה היא רק בפנימיות העולמות, ולחות עיני' המצוות והמשכה היא בחיצונית העולמות, הנה ע"י עונה כמ"כ פשטתי את כתיבה וגו'.

רע"ז במשך' במסוק, דודי שלח ידו מן החוה, והיינו שהם דרוה"ק משיבה בשם הקב"ה יחזוה את רגלי איכבה ג', אבל מצד העיני דרודי שלח ידו, אשר דודי הו"ע האנכה עצמתי של הקב"ה לשמות ישראל (וכמו שמבאר אה"ה בהפאר עה"פ קמת אני לפתוח לדודי, ותבואו בשיחות כ"ק אדמו"ר (מהורש"ב) יע' - כהונת שלח ליל שמח"ה חס"ה - כהונת כ"ק מרו"ח אדמו"ר) ומצד האנכה עצמתי, הנה שלח ידו מן החוה, דהוה הוא גם מל' חוה יחזי כרפס וכן מל' חרות (רשימות הצ"ח), ועי"כ חרות הפתחי לי, ולאחר הפתחי לי ה' דרוגות דאחרות רעיוני יונתי תמתי, שאלו מן ד' מדרגות בין בעבודתו בעיני האנכה, דלית פולחנא פולחנא דרוזומותא, ובין בעבודה דקיים המצוות, ד' מדרגות אלו מן כנגד ז' אחרות דשם הרי' (וכמבואר בקלי"ת שהיי' ובמאמר אדמו"ר מהר"ש דשנת תרכ"ז) ועי"כ ונה' ליהודים הייתה אורה ושמיטה וששון וק"ק, אשר כ"א"א י"ל שהיי' עניני' דאורה ושמיטה וגו' הם כ"כ כנגד ה' אחרות דשם הרי', ואוריה זו חורה וכמ"כ ינו מצוה וחרת אור, שהו"ע ספ"י חז"כ, שמחה הו"ע מרע"ס שמחה, שהו"ע ספ"י הבינה, וששון זו מילה שהו"ע ספ"י היסוד שהוה עיקר הו"א, וק"ק אלו תפלין שחם כה"י מלכות, וכמבואר בסוף דשמ"ר אורה וכמו שהו"ע בשרשיה בעצמות א"ס כ"ה, שהוה משי"כ כהוה חדש שהתפלין הם דיקנאה ותומתי' עולמא דיקנאה ורוזומא ורוזומם הרי"ם ספ"י המלכות, והיינו שעל ידי הפתחי לי ומשך ה' אחרות דשם הרי' בעבודה, וכן באוריה ושמיטה וגו'.

והוה גם כן משי"כ ל'הו"ד"ס הייתה אורה וגו' וכמ"כ בגמ' דכל הכופר בצ"ו נקרא יהודי, והיינו שקדם ישנו עיני מסי"ע שבוה עמור או כימי הפורים, והו"ע הפתחו לי פתח כהונה של מלת שהו"ע המסי"ע, ואח"כ הן הדי' מדרגות דאורה ושמיטה וששון וק"ק, וחוה ג"כ משי"כ איש יהודי ה'י בששון הכינה ושמו מרדכי, ומרדכי מן התורה מ"ן שנאמר מ' דרוי, ומתרגמין מירא דכ"א, וכמבואר בתרי"א, והו"ע הו"ע המסי"ע כ"ל, דהו"ע הוא מלשון הדראה שלמעלה מטו"ז, והוה פעל כמולם את עיני המסי"ע שכולם נק' יהודיים דקא ובמדי"ל שהוה היפך מנכנס הקודם שהשחתו לאורדטי' כמסוק בגמרא, ואח"כ ממשן מסי"ע זו כהוה אחרות דשם הרי', אורה ושמיטה וגו' ועד לאורה ושמיטה וששון וק"ק למטה משררה פתחים, כמשונו של מקרא'.

*

דודי שלח ידו מן החוה: שהיי' ה' ד, ככ"ו - ראה סה"ס תרכ"ח ע' פה ואילן, ד"ה אני ישנה תריל"א, תרתי"א סה"ס חתיב"ע קיב"ה ואילן.
ח' דרוגות דאחרות רעיוני וכו': מאמר אדמו"ר - תמנת הרי"ם וי"ע ע' פט ואילן. לקי"ת שהיי' כ"ו, ואילן לה, א, ואילן, יראה גם שמבאר אה"ה תפיסתי"ע קע"ה ואילן. אחריתי שהיי' ח"ב ע' תצו ואילן.
ליהודים הייתה אורה וגו': אמרת' ת' סו.
כל הכופר בני"ב כ"ו: מגילת' ג, רע"א.
איש יהודי: אמרת' ב, ה.

מנחם מענדל דוד ווא"ה חנה

לקט מהדורו של הרבני אודות שמחת הוועד והכלה שחינו

שירנו העם "מנחם מענדל"

בחתונות המיוחדות שחימה בישיב בשל ייב שבט (המשך ליידי עובד) הוועד, דבר הרבי בענין כד רגיו רעי' ע"י עבד לצגיא סמונת, ואידך גיסא עונת לסמונת כל הכחות מן הוועד, כי העני לא אשמח שחוגע למצב כזה... יבין מן הערכים כעת מופנים ולסמונת נענו כל הכחות מן הרעיון, העני בכח זה הנני אומר:

כתיב, ושקראו יחיו חסידים, ויקראו את שמם על שם הרבי (והרי"א) ואלו שלא יוכלו לקרות ע"ש הרבי בגלל שחורשים לקראים בשם זה, שקראו שמם ע"ש הרבי הצמח גדק.

בכח לפקד בלידים, חיי שולח אותם שיבקשו את תברכת הוועד, והחיי חיי לובש את השטי"ממלך חיי מברך שתפקד בגן זכר, אבל בתנאי שתגן זכר חיי חסיד.

ובמלא, שכלם יפקדו בבנים זכרים ושחיו חסידים, ושקראו אותם ע"ש הרבי (והרי"א) ואלו שלא יוכלו לקרות ע"ש הרבי בגלל שחורשים לקראים בשם זה, והמנתו של אשכנזים הוא שלא תתנים את השם בזמן שחורשים למנאים בחיים, לכן יקראו שמם "מנחם מענדל", שזו השם של הרבי הצמח.

קריאת עם י"ש אודותו מודתו רבנו

מזל טוב לחולדת בנים, הצעתו לקרא בשם נשאנו נכמה, ויגדלחו ופחה ומעשים טובים.

הוראה פנימית מהחיים "חנה"

דובר מקודם אודות תי הסוכות, שוחיו שמחה גדולה ביותר, כמו שאומר הפסוק יחיוי שמחה גדולה עד למאד, אחרי-כך מגיעים לשמחה ולשמחה שאי השמחה גדולה עד יותר. בהשקפה לשמחה של תי הסוכות מבא הוועד (פ' אומר) הפסוק שבו חנה מודה ואומרת שירה לחב"ה: "ועקרה לדה שבעה ורבת בנים אומללה" (שמואל א' ב' ח').

ושי לתבין מהו הקשר של פסוק זה לסוכות; ועוד לא מובן: כדכ מתאים שחנה ויחיה א' משבעה נביאות, השמה מבין שירבת בנים - פינה - אומללה, אמנם נכון, פינה הייתה צרהה של חנה, וכל הפסוק יצטננה צרהה - היינו שבכל ענין רצונה לרפד מותה, ולא בגלל שבאמת רצונה בכך (יבין י"ד אחר בינע"ש) אלא שכל רצונה היי לחתונה למה (חנה שלטעם שמים נתכונת). למרות זאת, חנה "מעשה ידי טובעים בים ואתם אומרים שירחי" - שם, המגרים קובלו עקר מכוח כד

16. ואז כמלה הנבון שחבר מפתח ענין - וטא חסידים תחילתו לזמן השם מ"מ. (ח.ח.ח.) רפס בעיתון ע' קצ"ד - 17. אודות קודש ע"י שליטיא חב"ה ע"י ק"י.

שיחזרו את בני ישראל ממצרים, וגם אחרי המכות פיעה התורה ורדף אחרי כל ישראל - וכל הפסוק "אידךו אשיגו ואידך זה "אחלק שלח", ואפי"כ, שבעה המצרים הם וחמלכים אומר שירה, אחר חקבי"ה "מעשה ידי טובעים בים ואנכם אומרים שירחי", מכל שכן לענינו, כשמודבר לגבי ילדים יחידים, "כד שיד לעשות מהו שירבת בנים אומללה".

אלא המענה הוא, שחנה ופינה הינם שני דרכים בעולם ובחיות. המילה "חנה" ע"י מלשון "מנחם חן בעניי חיי", ואילו פינה זה מל "פיננים" - עניני עולם חוץ. חנה שאפשר לברר את הפנינים שחיו ראוים לענינים לכתור על מילי מלכי המלכים חקבי"ה - אבל לפעיל, חנה חן עמי.

וחנה "יחיה חנה שקרה", ואילו פינה הייתה י"רב בנים", וכשתה טענה זאת בצני אלקנה בעלה, הוא ענה לה "לא אבנך טוב לך מעשרה בנים", ועל כך היא ענתה, לא, היא מעונינת שיהיו ילדים בעולם ודע אנשים, ודע כי אנשים, וטעם יעשו מועלים עמם של יחיהו. ושמחה היי התעמדותה של בקשה זו - "אל תתעו הנה חמלכתי" (שם כ"ז). הוא חיי "שאלו לחיי" (שם כ"ח), בבדי לעשות מחוללים עולם של תורת.

וחנה באור הפסוק, שאמרה חנה: "ועקרה לדה שבעתי", לרדף של חנה נלדו שבעה - מל שגזי - ילדים, ואילו "ירבת בנים - דרכה של פינה - אומללה", כי חנה עקרה אותם מדרגת חסידים והביאה אותם לרדף של התורה והחיות והפחתה זו המדרגת של המעבר מ"פינה" ל"חנה" נאמרת בראש השנה "בשעה", ובאור לרדף גילוי "ביום יחיה" - תי הסוכות - וזה מבא לרדף שמחה גדולה.

החוראה מכאן, שלא צריך לעגל את עצמו ב"י אמות, ואת הי"רב בנים" לשמחי בעולם, רק צריכים לעשות מהם "אומללה", לתקם מדרגת הקודם ולהתנסה בדרך החישה - דרכה של חנה.

זה גם מה שאמר כי"ק מייח אדמו"ר בהשקפה ככל המאורעות והצרות שעברו עליו (לא תקום פעמים צרות, שרובם הכולם היו בדרך של "קדושים", ורדף דימה זאת כמו שפנינים ספרות לחי, שנתונים אותה בגינס. אבל הוא גם אמר שלא צריך להצדיק כל כך את חקבי"ה. באותה התחזות הרבי דרש שצריך להתקטף בעיני העין ויחיה, ולהתמסר לעשיית ילדים של תורה ויחיה.

ההתמסרות צריכה להיות לא רק בשמחה אלא גם ברוחניות, כמו שיהי אצל חנה שחיהו עלה לרל עם בעלה אלקנה, והוא נותן לה "שמה אחר אפי"ה", כמסופר בתנ"ך. אך כשחיהו צריכה להתמסר לעבודת הדין, לתן לילדים עבר חקבי"ה ע"י עבודתה כמ"ל, היא ויחיה על הי"מה אחר אפי"ה ש"ה.

18. בתגום הפשי - בלתי מונה, משמחת ליל שמחית השכיח - שירות קודש ע"י 47-8.

ח"י אר שני ה'זש"ז

הפקדיה שכל כל אשה ובה מידראל הנלמד מהחנותה שכל "חנה"

ענין החינוך יש לו שייכות מיוחדת ל"חנה": שח"י, כל חנה נקראת ע"ש חנה חנה שלמי רבי, ועד שכול נקראות בשם זה ע"ש "חנה" הראשונה, חנה הנביאה.

והרי אצל "חנה" הראשונה מוצאים אנו שחקו המאורעות אותה חיי - מסירות נפש עבור צאצאי: קודם כל חיי לא הסתפקה בשום דבר ולשתה את הכל כדי שיהי לה "רדף אנשים", ילד חודו; ואח"כ היא מסרה את נפשה על חינוכו של חנה, ומנעה את עצמה מללכת למשכן שילה, כדי לתן ולגדל את הילד כראוי.

וגם כאן ישו דבר המיוחד: ע"י שחנה לא הלכה למשכן שילה - היא פעלה בשמאל בנה עליו כוח עד שייחשב עם עד עלמי!

ומספר זה למורים חוראה ברורה:

הפקדיה של כל אשה ובה מידראל הוא לעשות את כל חובלי בה שנתע לקיום מצות "פיר רבו ומלאו את הארץ", שח"י מצוה זו נאמרה בלשון רבים "פיר רבו", אדם ולאשתי; וגם מה שאמר אח"כ "וכבשתי" מתייחס אל האשה, אלא שחיות שמחה זו נכתבה בכתיב חסר, חסר ה' (וכיבשתי), לכוון חז"ל שיהי שיד כלכל זקא, האשה דרבו לבוון ואין האשה דרבו לבכוון - אבל מודשו הרבי הוא, שאחשה עשה זאת ע"י רדף בעלה.

ובבשטות - השליחות המוסתלת עליה חיה לחעמיד גדולים בישראל, "בבני ובנבותי", עד שיהי יחיי באופן ד"מלאו את הארץ".

ב. וענין זה נפל בהקדמות חקמה בית כשר, ובהו סודו וכסודת המשפחה, בבית זואו - גרות שייק ריח ויחיי ויחיי ושמיעו ושמחיות וכו'.

ג. וענין קיום שלטת ענינים אלה, המיוחדים לשני בנות ישראל, הועלה על כלה - חקמת דורות יחודיים -

בתוסף "שלימות העם", "בערעו ובדקינו בבני ובנבותי";

ובשלימות המצות - כי ע"י שחנהו אכל ושחנה מאכלים ומשקאות כשרים, חיי תבת המאכל נחקט בטוב חנו ונכמבואר ברמב"ן בטעם אסור אכילה חיות אכזריות, כי זה מוליך טעם האכזריות באדם האוכלם רבו. וכאשר המאכל והמשקה הם כשרים - גם בשר חנו וצמח חנו ודם חנו - חנם "כשרים", כן שחם שפיעים על אדם קיום המצות.

ובפר ע"י מצות הצדקה השקולה כגד כל המצוות, שח קשר עם מה שחיהו טווי גדוק ממנו ומנמו ושמחה ועוסק בכל התענינים המפורסמים: אהוב ישראל, אהוד ישראל, חנוך וזמנו וחוקר עצמו, תורה והצילן ומוזון וצדקה ובית מלא ספרים - יבנה ורנמי, ושלת הענינים חנוך שמסור וחופקו בדי ע"י ובנת ישראל - שח"י שלטת עם "חנה" חולה, ורה, הדלקת חנה.

שכל זה מבא בקרב ממש את המבצע העיקרי והמגימי והשלם ביותר -

"דירחיה ח' את נבולתי" - ישנה גם שלמות הנאולה, אשר שלמות הנאולה היא דוקא כאשר הנאולה באה ע"י משיה דצוקו, שיבא ויגאל וילבטו קוממיותו לארצו בלש"חולו, יחד עם חתונה שלמותה, וכל ישראל בשלימותם, לארץ ישראל שחיה בשלימותה בשמחה וברוחניות.

הוראה כללית מהחנותה שכל חנה

א. בננו לחנוך ענינו של שמאל או למדים את השתלשלות המאורעות של לידנו, בהפחדת חת"ל:

הסיוע שם הוא שחיהו נביאה בישראל, חנה נביאה, שבמנה ענינים היא חתומה בענין חוש נבואתו (נכון גם נבואת רכי"ב), והיא רצונה ללדת ילד, ומסרה נפשה על כך. ואח"כ שחנה נולד היא מסרה נפשה על חינוכו, ויחיהו מרצונה של מענה חשב לכלת בכל שנה למשכן שילה, כדי שתוכל לגדל ולחנך את הילד כראוי, וזהו כל חנה שנקרא בשם שמאל, "כי מהו שמאלה".

ב. חחוראה בפעיל מספור זה:

מספור זה און למרים, לכל לראש, באיון מודה יש לחשוד ולחפז ויעלמות כדי ללדת ילדים:

וכפי שכל דובר כ"י פנמים אודות חתונות ובשתינות קיום מצות יפיר ורבו ומלאו את הארץ וכבשתי ובתכלית חידוד.

וכמו: לא מספיק אפילו אם כבר נולדו י"י"ב שבטיים, וכן בת שמיצטו אצל יעקב אבינו, דבר שעיני שח"י נראה כאילו זה מספיק. הפסוק אומר: "פיר רבו ומלאו את הארץ וכבשוה", היינו שמצוה כשפועה היא שח"י "פיר רבו" באופן ד"כבשוה".

ולכו - כל זמן שחיה לא קיים ענין את המצוה כשפועה נכ"י, ח"י אפי"ש שיש בידו חתונות, שכבר יצא ידי חובתו ע"י שח"י וכי"ב, חנה בשעה שפועה חשבון גדק בנפשו (האשה) - בבשתי, אין ספק לאיון מקנהו וינעו...
ג. וכמוכרוב סמ"פ בנוע לנעיה הנבון המשפחה:

"בדחי דבכ"י דרנמנה למה לך"; למה לך לעשות חשבונות פעלמא חנם הרבי כדאי רבי, וכאשר תגיע למסקנה מסוימת הוא עשה דברים חמומים ומעכים רבו, אשר חנם שיש לו תירוץ לעלים וכלל חתונת - ח"י חנה יחד שח"י זה אלא דבר "מעושה", ואין זה חנינו לאמינות ובפשוטו:

כאשר חנה חנה מתעבדים בחשבונותיה של חקבי"ה - ח"י חקבי"ה הוא מקור חשבון חננה חסוד וטעו חשבון להבטיח - ובמילא בודאי ישעה את כל הענינים בעתם ובזמנם, בזמן ובאופן המתאים. ואם צריך לעבור זמן מסוים - ויש חק"ב"ה את הדרכים לכך, ובדרכי נועם - מבלי חודקס לענינים אלה שיעשים

19. משמחת ואיך חשתי הענינים, רפס בחתונותיה חתונת"ה ח"ה ע"י 129-31.

אגרות קודש

לצני פכלה שי * מיסום ראשון

K

מאוד שדוא הוא המבקש הברכה, דה"י עליו לחסוף בהתורה ושקודה וכו'...

ב"ה. י"ב שבט תשי"ח
ברקליץ

האבד מרדכי שי הכון [כחן]

שלוס וברכה:

במענה למכתבו מהי שבט, בו כותב אודות הסתדרותו בעיניו.

בעת רצון יזכירו על הציון הקי של כ"ס מ"ח אדמו"ר זוקלקליה בנימי ג"ע.

ומאתר שהוא המבאי הנבשה, הנה עליו מצדו לחסוף בהתמדה ושקודה בלמוד התורה וקיום המצות בדיוק, אשר עיני יתוסף בברכות השי"ת בהמצטרך לו בכלל, וגם בקשמו האמורה בכלל זה כמבון.

בטח ידע משלחות השיעורים דחומש תהלים ותנאי הדוונים, וישמור עליהם עי"פ מכאן ולהבא.

בברכה לבשו"ט,

בשם כ"ס אדמו"ר שליט"א,
A. קוויטס
מוכיר

B

למוד שדוה"י - לעשות כפי הוראת הגהלת הישיבה

ב"ה. י"ט מ"ח תשי"ח
ברקליץ

האבד מרדכי שי
האבד שמואל שי

שלוס וברכה:

במענה למכתב בשאלה, האם ילמדו מלאכת והלכות חסידי.

והנה ידועה הוראת רבותניו נשיאי ישראל, אשר אבד ישיבה, עליו לפרט ענינו לפני הגהלת הישיבה ולעשות כהוראתם, כי זהו לטובתו וכן ברוחניות בהווה וגם בעתיד.

ולכן יעש כה"ל ויפרסו עניניהם לפרטיהם לפני הגהלת הישיבה בה לומדים, ויעשו כהוראתם והשי"ת יצליחם.

בדאי לומדים הם בהתמדה ושקידה ומרדדים בקיום המצות, וכן שומרים שלשת השיעורים דחומש תהלים ותנאי הדוונים.

בברכה לבשו"ט בכל האמור,

בשם כ"ס אדמו"ר שליט"א,
A. קוויטס
מוכיר

ג

אודת הסודרתו בעתד - ויעיין עם הגהלת ישיבת חובבי המצבים שלמד ולמד בה

ב"ה. ח' שבט תשי"א
ברקליץ

האבד מרדכי שי [כחן]

שלוס וברכה:

במענה למכתבו מהי שבט, בו כותב אודות הסתדרותו בעיניו.

והנה בכלל - באם מוכשר לתורה, יש להתענין עי"פ משרה בבתי ספר הרשת, וכוון שאדם קרוב אליו עצמו, יתניע אודות כשרונותיו בהאמור [נבאם חן] - אודות האפשרויות הי"ל עם הגהלת ישיבת תומ"ת שלמד ולמד בה, שה"ל טובתו הם זורשים חן ברוח וכן בנפש וק"ל.

מזכרת משמחת צ"שד"א

ע"י התשבות, דברים תורמים לתוצאות ידועות הם בשמיות וכן ברוחניות, חן לעצמם וכן לטובתם המשתכלים עליהם וכו'.

מאמן התנועה של הנה בנוגע לחולדת של שמואל - ישנם לימודים בענין תו"ל גם ממטי התנועה:

כאשר הנה תגיאה את גבה שמואל אל משכו שילח, מסופר בכתוב שהוא אמר: "אל תעז הזה החבולתי ויתן ח' לו את שאלתי אשר שאלתי מעמי, וגם אנכי השאלתי להי' [ד"ק]: החזרתי לו השאלה שהוא נתן לן כל הימים אשר היה הוא שאלו להי'".

בצענו זה ד"אנכי השאלתי להי' ישום ב' מרשטס. מירש אחר, "כאשר המשאל כליו לרבי".

מלשון השאלה שמואל לה, אבל הקשר שלה עמו נשאר (הוא עדין בבגלותו). מכאן אנו לומדים מסר ששלך ע"ד הקשר התמידי שחייב להיות בין אם לבנה, בין תורם ללרחים. וזה מחזק עוד יותר את החתירותו לשוהלך בחולדת ימים. ולאחר מכן באה הוראה מן הפרוש השני, "שאלתי" מלשון "מתנה", כלומר, יש למסור את הילד במתנה לתקב"ח - דבר הנמלא אהבה את חביתו שחוקב"ח יספיק את צרכי הילד בשמיות וברוחניות, כל היות שנותנים לו את הילד במתנה, בראי שמואל יספיק את צרכיו, שחרו "לי תספיק ולי תחבי" חן בשמיות וכן ברוחניות.

וענין נספך לשל למדד מוספר הנה:

משמעות השלון שאמרה הנה בעת שקראו לילד "שמואל" - כי מהו "שאלתי" (ולא אמרה "בשאלתי" וכו') ניתן ללמד, שגם אופן נתינת הילד לתור ע"י תקב"ח הוא "בהשאלה", כלומר, לקרן שבויר השאלה. וכדוע ומפרטס הביטוי, שילד הוא פקדון שניתן ע"י הקב"ח לחורגו.

והנה מציעו בחלק, שבפקדון ישנם ארבעה אופנים - ד' שומרים: שומר חנם ושואל נושא שכר ושוכר. ויחרזו על "שואלי" מתבטא בדין, כאשר השאלה היא בבבליים או השואל פטר מן הכל ובלשון הכתוב "באם יבלי עמו לא ישלם".

וא"כ, היות שאנו הפקדון של כל ילד יהודי אצל חורגו הוא בודד "שואלי", וה"שאלה" היא באופן דיבעלי עמי, שחרו י"ה נבז עלי"ה תמיד - ויהא שנתמיד וכל מצב התורם הם באופן של שואל בבבליים, ולכן אין לתענין אותו ח"ו, אלא אדרבה, צריך לחיטב לו עבר תציע וכו', ו"לפס צערא אגרא". והיות שחזו אער על בני יחרזו של מלך מלכי המלכים הקב"ח - מובן מהו הישכר" (ה"יאגרא") המגיע לו עבר זה.

זכרה נדה הדלקת הנה

11. המעניות השמיות ח"א 9-11.

11. המעניות השמיות ח"א 9-11, וראה עוד בספר "במענה בנר בית" (מתוך ברכת סביון), ספריית אש"ל כפ"ח כס"ב תשפ"ג ע' 73-9, אודות התורות שלומדים מיעתה.

ומדאי למוטר לעוררו, אך שהענור והכלי לברכת השמיות בתמטנד - הם עניני תורה (גלה וסחיותו) וקיום המנות בהידור. ויהי רצון שיבשר טוב בכל האמור.

בברכה,
נ.ב. בטח שומר על שלשת השעורים דחמש תהלים ותניא היוענים.
בשם כ"ק אדמו"ר שליט"א,
ש.מ. סימפסון

לפיני צילום מכתב-כרזה מרבי לאבי הכלה שי עבר יום הולדתו¹²

מחום מענגל שניאורטאוון
ליבאוויטש
770 Eastern Parkway
Brooklyn, N. Y. 11213
Hyocanth 3-9250

ב"ה, עש"ס שבם הש"ל
ברוקלין
במקנה על חודעתי אודות יום הולדתו שלו,
הו"ה א"ה נ"ג מלאכחו מלאכה
שמים וכו' מות מרדכי ש"ה אכ"ה
שלוס זכרכח:

בברכה
ביום הולדתו... ויהי רצון שהיה שנה מצליחה
אצלך וכל בגשמים וכן ברוחניות ויזכיר בליכוד
חוררת וקיום פנותי. מן החרבה.

ברכה
ביום הולדתו... ויהי רצון שהיה שנה מצליחה
אצלך וכל בגשמים וכן ברוחניות ויזכיר בליכוד
חוררת וקיום פנותי. מן החרבה.

ה"א אך ש"ן ה'צ"ש"ן
"והוי' עמו שהלכה כמותו"
לשך מפורטו של הרב'
אודות המצוות, הזמן, ואך לשמור הישגיבה להוראה,
ביוז"ח עם כמה שיתות אודות עניני אונת-יוז"ח של דב'.

ההוראה

מנהג"י בית הרב: החתן מסדר לומדי"ו באופן
אשר ע"ד קודם החתונה יקבל סמיכה (ולדב')¹⁴
הגרונז"צ ז"ל מקבל סמיכה
א. כאשר אדמו"ר ז"ל (בעל החליטה) למד לקבל
"סמיכה" לדברות, תהלים - מאזיה טעם שווא -
לסוע לחתן ולקבל סמיכה אצל כ"ק דודלי ישראל
שלא חזי מחוגי תוסידים (יעלששע גדוליס"), כמו
הנאון רבי חיים מבריסק, והנאון רבי אלחנן חיים
מיוזל לודז', ועוד חרבה מה"עלששע גדוליס" בזמן
ההוא.

כיון שעי"פ לבושו הי גזכר על אדמו"ר עובדת
היותו חסיד, ומה גם שערע שווא ממשפת בית
הרב - חרבה ר' חיים בריסקער ליגעו בחתונה (יער'
האט אים גוט געמאטערט), שלא יעלה להשתתט
(יודן אויסדריער) מלחנת לו סמיכה חכמים.
וכשנכרה לדעת, בסומו של דבר, שלא יעלה בידו
להשתתט מנחתם חסמיכה, הפטיר ואמר: "יעוואולד
ר' לויק! אזא גוטע קאפ, אין און וואס האט איר עס
אריבערלייגט...". כוונתו היתה לכוון שאדמו"ר ז"ל
שקעו את ראשו בלימוד תמידית וקבלת (כ"ק)
אדמו"ר שליט"א חיק, וזר ערתי"ה "אזא גוטע
קאפ, אין וואס האט איר עס אריבערלייגט...".

כדי לקבל סמיכה חוצרך המועמד לקבלת
סמיכה לשעות במחיצתו של ר' חיים בריסקער -
בחדר הברית-ד"ר (יבית-ד"ר שטיבל) - בשעה שהי'
פוסק שאמות, וז"ל מתבקש - עיי' ר' חיים בריסקער -
לחונת דעת א"ד צרד לפסוק בענין זה.
בין השאלות שהופנו אליו היתה גם שאלה
שונלעה ל"ר חיים בריסקער בעצמו של זה הסוכת
- בריש שחל בשבת או בשבת חוה"מ, וכל אופן,
לאחר כניסת השבת - עיי' אנשי התגר שמשמשים
בסוכה אחת ושכחו לעשות "יערוב הצרות". כער'
חיים בריסקער תפח את השאלה לאדמו"ר, וענה
אדמו"ר ושריב מיד - שהטובה נצחה מערבת. ר'

ה"א לקבץ שיהיה גרמא לקבץ בענין זה, כי הר' חיים
א"ר, הוא יום הארבעים של הדין החרדי ה"ר אברהם דוד
שיתן בדיבור כ"ר תהילה בקולותיו מ"ק בארבעים שנה ע'
יומו האחרון. עם פטירתו נמלא למלא מקומו כ"ר ח' העיר
כ"ר ח' הדין החרדי ה"ר שא"ר שלמה הל"ל ז"ל יאנובסקי -
אביו של הרבנית תה ע"ה - אמו של הרב כ"ק אדמו"ר ז"ל
לאורא נפטר ביום ב' ר"ח אדר שנת תרנ"ג בעיר נקולוב, (שם
מ"כ, תנצ"ח, ומעט "ראשי פרקים ממעלות המטה" שערתי עיי'
הרב בריסקער הפ"ק נ"ג)¹⁵
13 החתן ש"ה תהיה לרביה חלקו, ונזמן בערכת ארז
הח' יוק"פ יצחק ש"י
14 ספר התמטת ע' 75

חיים בריסקער נתח מה"התמטת", ואשר שחפס
הוא כדברי אדמו"ר¹⁵
אודות לימוד לקבלת "סמיכה" להוראה,
שהתבחרים ישורלו לקבלה שנת החתונה -
מוטע בית הרב שפילה כ"ק מוהר"צ ז"ל -
שחזרו" ידעה נכ"פ בספר "חלק אור" וידד'
א. כאן המוקד עורר גם אודות התלמידים
שצריכים ללמוד עיי"מ לקבל "סמיכה" להוראה
(מגזכר לעיל): בתורים שדיברו עמוס אודות
לימוד להוראה [חלקם חגגו רואה כאן, תשואים
איני רואה, ודאי ימסרו את הדברים גם אליהם] -
חרי לא לדרשה קארינא, אלא הכונה היא בנעו
לפונת תוס';

וגם הבחרים שלא דיברו עמוס על כך, אבל הם
רואים ומכאשר לוח - יקבלו את חרבו על עצמם,
ובמעל ממש, מוחיל מלילה זה מחר בבוקר, גישו
אל התורה (יעו"רע"ט) וז"ל אדמו"ר - בנחמס
לשרי השיבה ושאר הלימודים שמתחייבים בהם
(חו לימודים בהסודות חו לימודים בגמל) -
ושלמו הלימוד להוראה עד לתפסת, וכ"כ לא
יאור מה שחשבונו.
ועיי' בנוגע להעתיב תראיים לכך - הי' דבר
נכון ביותר עם חו בליאס בתורא, ותבוא
עליוס ברה.

ב שמעתי פעם מכ"ק אדמו"ר, שמוטע בית
הרב הי' לקבל סמיכה להוראה קודם החתונה, וכך
תגו עם הוא בעצמו:
גשווי כ"ק מו"ה אדמו"ר התקיימו בהיותו ב'
שבע עשרה שנת, ולפי זה, למד במיוחד עבר
הוראה - לפני הקופה זו למד בתור לימוד חתונה
סחס (ולא בשביל הוראה וכו"ה), אבל קודם
החתונה רצה כ"ק אדמו"ר (מורשי"ה) גיי' שיקבל
סמיכה, ואכן קבל או סמיכה אצל כמה רבנים.
שודבנים יגעו אותו שעות (יוז"ח חזון א"ס גוט
גמטטערט), וכשנכחו לדעת שאבן ראי' הוא לכך,
יער' הוא דאס כער פארדינטי", לא באופן של
"עומא דכיסופ", אלא עיי' גיעה (יעענע"ה) טעו לו
את הסמיכה...
15 דתם ממרת עמוס ח"ו ע' 257-8 משעות כ"ק פניא
החסידים, רואה שם הלימוד החרדה מעט זה מעבודת

16 קודם חתונתו שירח זו חרבו כ"ק אדמו"ר שליט"א
אודות התלמידים שצריכים לקבל "סמיכה", שאמר, שבדאי
תשקפו התלמידים ב"בן בדיבור ביינו, ופה אל ראש השיבה
(חרוזי וכו' הדין בריסקער), ואמר: ממותה תיגע אותם
(יועס איר יז מוטערט), אבל סוכים תצטאו את חסמיכה;
כוונתו ר"ק שלא יהי זה בלבד באופן ש"לא יעשה" (חורמ'.

12 לקבץ שיהיה גרמא לקבץ בענין זה, כי הר' חיים
א"ר, הוא יום הארבעים של הדין החרדי ה"ר אברהם דוד
שיתן בדיבור כ"ר תהילה בקולותיו מ"ק בארבעים שנה ע'
יומו האחרון. עם פטירתו נמלא למלא מקומו כ"ר ח' העיר
כ"ר ח' הדין החרדי ה"ר שא"ר שלמה הל"ל ז"ל יאנובסקי -
אביו של הרבנית תה ע"ה - אמו של הרב כ"ק אדמו"ר ז"ל
לאורא נפטר ביום ב' ר"ח אדר שנת תרנ"ג בעיר נקולוב, (שם
מ"כ, תנצ"ח, ומעט "ראשי פרקים ממעלות המטה" שערתי עיי'
הרב בריסקער הפ"ק נ"ג)
13 החתן ש"ה תהיה לרביה חלקו, ונזמן בערכת ארז
הח' יוק"פ יצחק ש"י
14 ספר התמטת ע' 75

ולכאורה יכולים לתמוח - מדוע זה ככה אלא כי כתוב לבנו זה בדיון, ובעצמך יכולים לראות זאת בפנינו, שבפנינו דני המדקדק בדקדוק קל על ד"ס, ונתן בשעת שמתעורר איזה ענין שמיו (ואי הועשית ענין) והוא צריך לראות דני חובב בני העורך דין (ליאשיעו), ובעצם הוא צריך ללכת לפעמיים שני, רק שיש על מספר עם אותו בעמי"ש שני, ואחרי זה עליו להתקדם עם התפלה שבה הוא חבר, מכיון שרצה להיות חבר בקבוצה זו, שנתאמר וכו'. בשעת שראשי שיבת אומרים שיע"פ תורה זה אסור, דני לא רק שהוא לא מקבל את חידת-תורה אלא געשה אצל תנ"ך דעת תורה, והוא עד אומר שהוא דני (שפרעמ"ה), ומכיון שע"פ הוא קיבל סמליה לבריות ובמילא יכול הוא לשבת בביתו ולפסוק היצא דעת-תורה.

אבל ק' שחנן כן יכול לתארו, או עליו אין אישור, ואיך מה תוך מספר שנתן יכול לומר דרשה טובה באנגלית - לדרבן באנגלית חרי חוגי יכול לדרבן יותר טוב ממנו ואפי' דרשה דני, לחוב"ל, ח"כומ"ה, יכול לומר יותר טובה ממנו, ואם באמת הוא יכול לעשות יותר מזה, דני הוא מכובד וזמני ולא על דברים שמוטלים עליו לעשות, כי ימים יתרו ולא אחרי כן, כי כשיחידיו חולק השמות, חקיינו נותן לו בדיקו הכוחות זמן ומרץ כבדי שיוכל למלאות השליחות בשלמותו, לא פחות ולא יותר. ובמקום זה הוא הוא מרדיד מזה יום, וימילי או אמילי שלשה ימים עם כיב הרבה מרץ והשיות, ממה שבאמת יהי מוטל עליו לעשות, ויחסק הוא בדברים צדדיים.

אמנם עד כמה ויעשרם יעשה התשובה והכל יהיו מחול בלי שום בעיות, אבל סוכיים הוא ויחסק בעצמו מה שעשה וישאל אי"ע מה עשה, ומה ענה ליום הדיון הוא יהי באסופה, ויפסוק לו על השכם אבל במה דביחור - אומר הוא - שאלו מה קורה אצלי במקום מתחת לרגל, ומה עשה בישיבתי מתחת לרגל, ואני יאמר מהתן השני על חולתי, ואמת, רחמנות על יחודי שלא יכול לחיות את האמת; אבל על עיקר השאלה - מה הוא עושה לא פע ולא נע.

וכמודב לעיל זהו מדעתו ושלא מדעתו. לא צריך לשמע מה שאני אומר, יכול לראות בעצמו מה הוא דניו הוא יהי באסופה, ויפסוק לו על השכם לצעמו, מדוע לא דרש אי"ע מהתברר מדוע אמת לא ידרש אי"ע מתברר הארון שחנן בו "והב"ה? ובאם ידרש אי"ע מתברר הארון שחנן בו "והב"ה? ובאם ידרש בעמי"ש, יש ק' דעה ביחסי, תפסק על הבמה!

כל השק"ט מה עשה ומה לא עשה, מה יעשה ומה לא יעשה - ספק באם זה יעשה משתן, אורבא, עיי"ה כל הפלילים הוא משתן אי"ע מענין שקרוב אליו ומונה בד' אמותיו, ולא סתם קרוב אליו עיי"ה שימדרד"ה לאיזה עיר זה קרוב, כי לא שיק לומר עיי"ה מדידות.

הוא צועק על החוט בעמי"ש בבתיכיים, ולא אף אחר. הוא המנהיג הרוחני כאן ובביתו שמדפיסים משתן בעיתון צריכים לחזקו.

ואח"כ שבאים אומרים: זה מה שעשיתו! תראה באמת מה קורה במסד היקר שלך, ושיבת ובמקום שלך, הוא ענה שהוא עושה, במה עושה עסקו הוא צריך לתת בשבת 3 דרשות, ובשבת חשיב הוא נותן 7 דרשות כי בכל יום יש לו שמה ר"ה ענין של היפך השמחה, ומיד אחרי זה הוא נסע לזאשטיטוטן לתת עצה כיצד לו להשיא לחתונה בקשר לווייטנאם.

ואח"כ שבאים אומרים: זה מה שעשיתו! תראה באמת מה קורה במסד היקר שלך, ושיבת ובמקום שלך, הוא ענה שהוא עושה, במה עושה עסקו הוא צריך לתת בשבת 3 דרשות, ובשבת חשיב הוא נותן 7 דרשות כי בכל יום יש לו שמה ר"ה ענין של היפך השמחה, ומיד אחרי זה הוא נסע לזאשטיטוטן לתת עצה כיצד לו להשיא לחתונה בקשר לווייטנאם.

ואח"כ שבאים אומרים: זה מה שעשיתו! תראה באמת מה קורה במסד היקר שלך, ושיבת ובמקום שלך, הוא ענה שהוא עושה, במה עושה עסקו הוא צריך לתת בשבת 3 דרשות, ובשבת חשיב הוא נותן 7 דרשות כי בכל יום יש לו שמה ר"ה ענין של היפך השמחה, ומיד אחרי זה הוא נסע לזאשטיטוטן לתת עצה כיצד לו להשיא לחתונה בקשר לווייטנאם.

ואח"כ שבאים אומרים: זה מה שעשיתו! תראה באמת מה קורה במסד היקר שלך, ושיבת ובמקום שלך, הוא ענה שהוא עושה, במה עושה עסקו הוא צריך לתת בשבת 3 דרשות, ובשבת חשיב הוא נותן 7 דרשות כי בכל יום יש לו שמה ר"ה ענין של היפך השמחה, ומיד אחרי זה הוא נסע לזאשטיטוטן לתת עצה כיצד לו להשיא לחתונה בקשר לווייטנאם.

ואח"כ שבאים אומרים: זה מה שעשיתו! תראה באמת מה קורה במסד היקר שלך, ושיבת ובמקום שלך, הוא ענה שהוא עושה, במה עושה עסקו הוא צריך לתת בשבת 3 דרשות, ובשבת חשיב הוא נותן 7 דרשות כי בכל יום יש לו שמה ר"ה ענין של היפך השמחה, ומיד אחרי זה הוא נסע לזאשטיטוטן לתת עצה כיצד לו להשיא לחתונה בקשר לווייטנאם.

ועיינו צריך הוא ליטן דעה - שתוי ש 2 מליון יחידים בא"י כ"ה, מוכרז הוא לביע דעתו מנין לקיים את הבחירות, שם הוא בעד שנה או בעד שנתיים וחצי. כעת, שהוא רואה שישם שני שרים שמוטטים, איז הוא צריך לומר להם לא לייב כיון שהאמת לא נמצאת אצלם, אלא אצל, ובלעזרי"ל כל הענינים חללו על ידו. במילא ישארת רק השאלה היכן יש לו זמן לראו שיהיה בתיים? או יחסוף להם דיעה בתורה ויקימו מצות בחיור, ובאיך שיתנו את בנייהם ובעתו כדרכו.

וכמודב לעיל, האורה שהי"ה כאן צעק שהוא מתפעל, לא מהחליפות הקצרות על הרובים, אלא מהאמירות על הרובים, לא מה שיש להם דעה בבית המלכות, הדבר היחיד שמתפעל הוא בה - ככה צעק - מתוך הנבון.

שחוש חושב ותבוא עליו ברב"ה, שפסוק לו על הכתבים - שפסוק הוא אמר מה מה אמת מתפעל מהתפעלות שלחם: התפעל תורה שלא תשאר שום לדה שלא תקבל חזק!! סודות הקדש, מסודות כבר ישם, אז תדא שלא יחסר להם מריטה בבדי שיוכלו לתפוס מורים טובים ומורות טובות והנהלה טובה עם בנין טוב וכו' וכו'.

וכמודב לעיל, כיצד זה יתכן דני הוא למד ז' שנים בישיבה ועד חמש שנים נספתו למד לצעמו, אחרי זה הוא קיבל סמליה ומוטל הוא זה הותארים B.A. או M.A. או P.H.D. עם כל מנין לשונות שבו - לא יעלים - והוא עבד עיי"ה במיטב שנותיו וחופש את כל הקשרים שימנעו לרב בביתכיים הודול וישאלו לו שלשים אלק דודי עשה.

הלא תמנעין הוא שתקביתו עשה כל זאת, ואי"כ כיצד יוכל להיות שתקביתו תטריח אי"ע כל כך רק בבדי שהוא יפעל אצלו איזו אמת יחודי שתשלה את לי"ה שחמש לממד "אלף ביי"ה" במקום לשלוח לי"ה אצלו שקלי", האם בשביל זה תקביתו התייעו 30 שנה, רק בבדי להשפיע על ילדו בת חמשו - בשביל זה יש לתקביתו דרכים קצרות חרבה יותר, הוא יכול ללכת בעצמו לתאמה ולפעול שתשלה הילדה לבית הספר!

אי"כ מוכרחים לומר, הוא חושב כך - שהוא נועד ללחיות ונצרות ולכן עליו להציל את 2,5 מליון היהודים הנמצאים בא"י ולחזלו עד 3 מליון היהודים הנמצאים "במדינת התימן" ולהחיל את גיטו מלעשות טעות בווייטנאם ולעשות שלום בעולם וכו' וכו'.

עבר אצלו ענינים קטנים, ששכח וישלח את בנו לחיר, ואת בנו לבית-רבית-ובית-עקב ובית-רחל - לא יכול להיות שתקביתו עבד בשביל זה במשך כשלושים שנה.

אנשים, ושיחיה לו אנשים עם מי לחיל, שלא יהיו בקלות, ושיחיה לו אנשים עם מי לחיל, שלא יהיו שרומם.

עבר אצלו ענינים קטנים, ששכח וישלח את בנו לחיר, ואת בנו לבית-רבית-ובית-עקב ובית-רחל - לא יכול להיות שתקביתו עבד בשביל זה במשך כשלושים שנה.

אנשים, ושיחיה לו אנשים עם מי לחיל, שלא יהיו בקלות, ושיחיה לו אנשים עם מי לחיל, שלא יהיו שרומם.

עבר אצלו ענינים קטנים, ששכח וישלח את בנו לחיר, ואת בנו לבית-רבית-ובית-עקב ובית-רחל - לא יכול להיות שתקביתו עבד בשביל זה במשך כשלושים שנה.

אנשים, ושיחיה לו אנשים עם מי לחיל, שלא יהיו בקלות, ושיחיה לו אנשים עם מי לחיל, שלא יהיו שרומם.

ע"י כדו כך - כבדו"ה, כח"ל - שתקביתו ברא לפני 5644 שנה חור באיזה חו', בבדי שלשני חידושים יהי מקום להתפלל תפלת שיריית, ודני זה השאר עומד על חיוס חוסן שבכד גומ' את התקדו. זה באמת לא חסודו בשלשם, אלא שתקבית"ה לא מתפעל מהחשבל שמו וכו' עשה בפועל.

וכמודב לעיל, אלו דברים השייכים גם לחוה וגם לעתיד ולא ידע. זה גם על ענין רב לבני יחיי הראונו על 500 רבנים, אלא זה ענין רב, מהיו רחמי ואפי' מנהיג שמיו. כיון שמנהיג שמיו בארצותינו, וגם שהוא רחום על יציקים, עם כל זה מסתובב עליו כיצד הוא מונח ביום השבת, ביום ראשון וביום וכו'. אמנם הוא בסך הכל חותם על יציקים, אבל זהו טעם האדם שמתבלים על אדם כזה ולומדים מהתנהגותו.

במילא, שהוא מדבר או כותב בנוגע לכל ענינים אלו - בסת' זה יפעל מיד, זה למד או מתרחמים; אבל לשלא ידבר או בסת' שלא יפעל שום דבר.

במילא, שהוא מדבר או כותב בנוגע לכל ענינים אלו - בסת' זה יפעל מיד, זה למד או מתרחמים; אבל לשלא ידבר או בסת' שלא יפעל שום דבר.

במילא, שהוא מדבר או כותב בנוגע לכל ענינים אלו - בסת' זה יפעל מיד, זה למד או מתרחמים; אבל לשלא ידבר או בסת' שלא יפעל שום דבר.

במילא, שהוא מדבר או כותב בנוגע לכל ענינים אלו - בסת' זה יפעל מיד, זה למד או מתרחמים; אבל לשלא ידבר או בסת' שלא יפעל שום דבר.

במילא, שהוא מדבר או כותב בנוגע לכל ענינים אלו - בסת' זה יפעל מיד, זה למד או מתרחמים; אבל לשלא ידבר או בסת' שלא יפעל שום דבר.

במילא, שהוא מדבר או כותב בנוגע לכל ענינים אלו - בסת' זה יפעל מיד, זה למד או מתרחמים; אבל לשלא ידבר או בסת' שלא יפעל שום דבר.

במילא, שהוא מדבר או כותב בנוגע לכל ענינים אלו - בסת' זה יפעל מיד, זה למד או מתרחמים; אבל לשלא ידבר או בסת' שלא יפעל שום דבר.

במילא, שהוא מדבר או כותב בנוגע לכל ענינים אלו - בסת' זה יפעל מיד, זה למד או מתרחמים; אבל לשלא ידבר או בסת' שלא יפעל שום דבר.

במילא, שהוא מדבר או כותב בנוגע לכל ענינים אלו - בסת' זה יפעל מיד, זה למד או מתרחמים; אבל לשלא ידבר או בסת' שלא יפעל שום דבר.

במילא, שהוא מדבר או כותב בנוגע לכל ענינים אלו - בסת' זה יפעל מיד, זה למד או מתרחמים; אבל לשלא ידבר או בסת' שלא יפעל שום דבר.

מזכרת משמחת נישואין

בזמנים רבים, ואחרי שמתגלים לך גם שכן שלא השתתף, נעלן, שמתוך שאתם לשיחה נעימה ליליכם...
כוחות של רב - רק שמתחיל לפי ההזדה

ובכל תחנה של רב זה מה שחשוב מסת עיני תורה, וכאם הוא לא אומר כפי שכוננו בתורה, ולא כפי שכתוב בש"ס, אלא מה שעולה על דעתו, הנה זה הוא אינו רב, ואינו עד מסת (יחזיק) על איש רב און עד ועודים אויב (מפסיק).

לחתול הדרוש עם דבר תורה

מדוע באמת ביות חיל לא מתחילים לדבר על דבר תורה זה בלל שנתחייבתי; חרד לשלצמו מחבלת בבוקר ואחרי החפלה לומד הוא שיעור בלתי אביל, רב רק בתור יחיד, אבל כשהוא בא ל"כניסה", הוא צריך לדבר שמה לדברים, בקשר למה שקורה בעולמו, מתחיל הוא לדבר עם דברי תורה במום הזה כשצריך לדבר לפני קהל, חרי יצחקו ממנו; יאמרו לו שנתורה זה דבר יקר, שהוא לא חי בזמן שלנו; הם יצאו מתחנם; ולכן הוא משאיר את "דברי התורה" ליום השבת, כי זה יום קודש. משאיר ימות תורת.

אמרת היא לא ככה: אין לא יצא, ורפי שכני ראו במוחו כפי, שבועה שאמר ד"ר כלם נשארו וחקשבו. אבל חייבניו; מוביניו לדבר דברי תורה; זהו דבר - סלא; לעצמו הוא מתחיל ואח"כ לומד שיעור, אבל כל זאת בתור יחיד, וזה לא רק לא שועשה ככה, כלם עושים זאת אבל רק כשהם בתור יחידים; בשעה שמיניעים אליהם בתור רבים - מתיבטי;

וזה פועל שחור או ילדה באים בסוגיה: תוך אומר כל יום בתפילת ערבית (ועודי בשחרית) י"כ הם חיות ואורך ימינו" שנתורה היא החיים של יחודי, אי"כ מדוע אותם מתחייב לדבר דברי תורה; אמר ולא אצל מנהגו הרדתי, במילא לא רואה הם לא יודעים מסייע עובר עניני היחודי, לא אצל שנתורה זו האמת היחודי; ואז שאל הוא שאלה נוספת, מהו החלק בין כנס זה לכנס אחר? בבנינים אחרים מתחילים עם "מנהג" ושאר כל הענינים רכנס זה מתחיל עם "מנהג" וכל הענינים, ואי"כ כמה יחודי שנהו

אחרי זה מניעים לענין נוסף. וזה עיקר התורה: באם מתחילים בין שבת וימות חיל בננוע לדבר תורה, משתו אחר יאמר שהוא יעשה חילוק זה בננוע לקיים שיעור ערב. וכיוצא תועשה סיסיפ' כ"ק מרי"א דומי"ו, שבבדיקס בין עמם יחודי שנקי "חיים" דע קלא"י, וזאת כי חיי מתמיד גדול ולמד 18 שעות בכל חמלי"א, ואז לא חיי כסאות רק ישב על "קלא"י (זה חיי אז שיעור גדולה שלא חיי צריך לשבת על הרוב, אלא חיי יוכל לשבת על "קלא"י, ובשעה שיעודי לומד חרי הוא מתנעף, כמבואר בתור ח"י,

25 התוערות מביטוי י שבח הותפ"י, ח"א 10-409.
26 התוערות שייש בתולדות הותפ"י, ח"ב ע 303.

רית, ם ובספרים²⁷ ובמילא מרוב לימוד וננוע, נחשק בחיי"א קלא"י. גורח של מקום מושב - ולכן קראו לו "חיים" דע קלא"י.

הוא חיי כבר בין 50 ו 60 שנה, ושאלוהו מדוע הוא לומד כ"כ, זה יוכל לננוע בביראותו הוא עמ, שאם הוא יפסיק ללמוד 18 שעות במשך מעל"י, יוכל יחודי אחר לחתול את המשמר (מייבוסן דעם רענעלי) - פעם חיי אומרים לחתול המשמר על מי שתמיד דבר רחילי - , וחסברי שבועים על כמה שיעורים: הוא לומד 14 שעה מאל"י, אחרים לומדים 17 שעות, אחרים 18 שעות, אחרים לומדים שמונה שעות או שש שעות; אלו שלא יוכלים ללמוד - מחודדים במצוות; מארי"ס שנתפלו; אומרים תחלים; ואלה שחם יחיד מתחייב שיעור מידת מזה, ועד שישנם כאלו שחם רק שומרי שבת, אחרים שומרים רק על ח"י, למטה מזה יש כאלו שבאים ליחודי שלש פעמים בשבת; וכן שומרים אחרים שייכנסו ליחודי פעמים בלבד שבאים ביחודי ביחודי; הוא לא יודע להתחיל הוא לא יוכל לעשות שום דבר, אבל יודע הוא שביחודי צריכים לחיות בבית הכנסת.

והמש"ך - באם הוא יפסיק ללמוד 18 שעות, מי שלמטה ממנו ילמד עם שעה פחות מרגילותו, וכולם ילמטה מחם ידעו בעד דודו, ועד נענוע לחן שכל שייכותו ליחודי מתבטא, ועד שוב לביחודי שייכותו הוא יודע שהוא יחודי - ואם הוא ירד בדרכו, יחליף היחודי עליו.

וככה כשראינו: באם רואים שיעודים דניים מתחילה בין שבת לימות חיל, שבשבת צריכים חתורה אבל לא בימות חיל יחודים אחרים לא ישמעו לש"י, ואמרו שלא צריכים לוח בכלל. וע"כ זהו דע חיי חשוב שבהאספה חתילו כל יום עם תפילת, ואח"כ לומר דבר תורה, ויבדים דקרא, ונעשה זאת בין החתולה, בין באמצע בין לבסוף; וגם בשק"י עצמו יש להסתכל על חודי כמו שהוא ע"י תורה, ולפי זה לדבר בענינים של חולס, וכניל שחשוד הוא מביט הנכנס לבית המדרש, ואח"כ יתחנן בתו מנהג דרך ארץ (ברכות לה, ב, ג).

וזהו הדיקום של "יתחנן בצו מנהג ד"א", ולמאורו חיי צריך להיות כתוב "יתחנן מנהג ד"א", ומהו ר"ל "יתחנן בצו מנהג ד"א" אלא כי אפי' הד"א ונאף צריך להיות גם "צ"ו" שזה צ"ל להיות כפי שמבקש ע"י התורה, לפי הבית הכנסת וחבית המדרש שהי' לפניו.

ורשעו שנתורה חיים זה אותה תורה בדיקום כמו שכתבנו לו לפני 3000 שנה, ובדיקום אותה תורה כמו שהי' לפני שנה אלף שנה ולפי מאה שנה כשענין בתורה נתגלה ע"י תלמידי תנ"ך.
ואי אפשר לחכות למחר בבוקר, צריכים מיד לנשט ישר אל הענין, ע"י מארז"ל כל מי שלא נבנה לראו לקויש חיי' ע"י 1162.

27 ובספרים²⁷ ובמילא מרוב לימוד וננוע, נחשק בחיי"א קלא"י. גורח של מקום מושב - ולכן קראו לו "חיים" דע קלא"י.
28 התוערות מביטוי י שבח הותפ"י, ח"א 10-409.
29 התוערות שייש בתולדות הותפ"י, ח"ב ע 303.

ח"י אר"ש ה'תשנ"ג

ביחודי"א, באים כאלו רובי, זאת אומרת, כל יום שלא מתחילים אותם, זה אביל שדוהפנס אותם החתנה.²⁸
אפי' כשהולך לקבל סמיכה רק עם ענין א', ענין לרית למוח בכל התורה כולה, וכל סוכן מי שמקבל סמיכה על כל הענינים ביום שהוא צ"כ למוח בכל התורה כולה

כאן המקום לסיים בקשר למה שדובר בהתוערות של פרים בננוע למשך מנהג, אבל לפני זה ישנו ענין נוסף, מה שדובר בקשר לסמיכה שלא נמאנו שעל סמיכה צריכים ביחודי מיוחדות, מלבד הסמיכה עצמה, ומהו יצא דבר מוביל לא ויולדע (אך שרצנים לומר שאיך להיות למוח גדול בבדי לקבל בסתודיו).

ופעם שלא לוח התחנתי, וכפי שרואים מפסק הרמב"ם שאפי' כשהולכים לקבל סמיכה רק על ענין א', על בבורות, צריך להיות למוח בכל התורה כולה, וכיש מי שנתון סמיכה על כל הענינים שבטא שהוא צ"ל למוח בכל התורה כולה, וזה רק שמצד איזה סבה שנתתי נותנים כל סמיכה רק על ענין א', ולשני נותנים על כל הענינים.

מה שאמרנו שבסמיכה כל חיי ביחודה, הכוונה הייתה שלא הביחנה פועלת הענין, כי באם היו צריכים להבחין לפני הסמיכה, אז לא היו יודעים מה פועל הענין, האם הסמיכה זה הענין או שהסמיכה זה רק גידור על הבחינה, שזה מברך שהבחינה הייתה כדביאמת הבחינה פועלת הענין.

אבל כשראינו שאיך הבינה זאת אומרת יודעים מראש, כבר לפני שנה יש שנינים שהוא למון, אז אפשר לננוע על סמיכה גם בלי בחינה, ואז הדאי שהסמיכה היא פועלת את הענין ולא הבחינה. ע"כ כדי כך, שיכול להיות לא שבחן אז לא הסמיכה אותו, אז אצל את הענין, משא"כ אז שלא נבחו אבל חוסמו, בין בדי ובין בדיבור, אז מקבל הוא את הענין שהוא מסתמך אש מפני אשע עד למשה רבינו, וזה הוא רשע בביי"ש על שבנים ואחרי הוא נעשה חלק שהסתודרו לכשהו חסר, חרי לא רק שהוא חסר אלא חסר בכל הסתודרו.²⁹

מנובל לא חיי כזה דבר לא"י עם רב...

כאן רואים עד מעשה, ע"כ כמה הם לא חולכים בדרך האמת בכלל, וזה מה שלאחרונה חיי סיפור עם רב אחי, רב חיי איש משלחהו הם רצו לתכריחו לעשות משנה, באם הוא לא יעשה אי"י - אמרו לו - יורקו אותו מחדירה שלו; זה שלא יודעים מהסיפור הזה, זה בלל שחם לא אמרו זאת באופן רשמי כיון שזה לא מתאים לאמר ענין כזה, רק הם קראו אותו לחודי חודים, ואמר לו שנידע על שאם לא תכנע לענין זה וזה נורוק אותך מחדירה.
מעלם לא חיי כזה דבר שיאמרו קרב שיעורק אותו מחדירה בלל שאינו נכנע; ובפ"ט שזה חיי רב

28 התוערות מביטוי י שבח הותפ"י, ח"א 10-409.
29 התוערות שייש בתולדות הותפ"י, ח"ב ע 303.

משלחהו איש נשמע זאת התחנה; וכרגיל כששואלים אצלם היתכן; אך אותם עונים כדבר הוחזק בשעה שאין להם מה לענות, או שלא עונים או שחם עונים על ענין שלישי; לא רק שזה "שעו חיים ויהוה לו בשעוריה" אלא הם עונים על ענין שלישי שזה בכלל לא בדרך חיים ושעורים אלא "עורבא פרי"ו.

כשהתאמלה ונתנת לפונת, הוב מקבל סייעו למתנהג בבדי לפוסק בחלטה

מלאן או בת קול לא יכולים לפוסק דין, אם יבוא מילין יאמר שיהיו הוא לא נאמר לו ששם כל חכמו ישגיב במקומם; או התורה היא לא בשמים. באם הוא אומר סברה נשמע אותה וזכא זה גם יתקבל שביכלו אפשר לפוסק כל ואם זה לא מתקבל בעשכ - לא נקבל סברא זו כי חרי בננוע לפסיד לא שהתחייבם על השמים אלא בשר חיה הוא זה שצריך לפוסק ולחבונו לרצונו של חקביהו.

שהוא יתבטא חקביהו אבל לכאן כדי לפוסק דין צריך להיות "מאן מלכי רבנן" - באופן של מלכה ויכחו אומרים שהוא צריך לחתובלו רק חכמו י"י הוא כפי שאמרנו הרמב"ם³⁰ שבנינו המלכה התקן חייב לתתנו בתוקף, ומלך שומל על כבודו אין כבודו מחול אבל בננוע לעבודת ה' שם הוא צריך להיות בתכלית העוונה והשפלות כמסופר על התקן חוקשפט. ואין בזה שום סתירה, כי כל מצוינותו כמלך לא מהציאות אלא מהגומא למלך העליון שנושקו במלך ב"י וזה הוא מנעו לענין חוראה בשלימותו ע"י בננוע לפסיקת הלכה, אפי"ש שמאן מלכי רבנן, למרות זאת דוקא כשהוא מתבטל אז הוא יוכל למוח לרצונו.

כיווד הנעשה עם היחודי ביהודה (נשיכיותו בעש"ט לא הייתה - כמו שאמרנו - שהוא חלק על שיטת הבעש"ט, כפי שמאנו שזה לא נכון בשעה שהוא נבחר לרבה של פרא שיהיה או עיר ואם בשראל חיוו עם לומדים גדולים שהשגו שאי"י מתאים שירב צעיר יהי רב בעיר כון הוא יוכל להיות רב ביאמפעל אבל לא בפרא.

סברות, חושמעים חיי שואלים שאלות וכו' ולכשון תנא "מקסמ בחלטה".³¹
ואתו דבר חיי אצל תנודי ביהודה, שאלו אבלי כ"י"כ שאלות וכו', והשגו עצמם שבאם הוא ידע לענות על כל השאלות - ותנפס משוח שהוא לא ידע, אז דע שהוא יוכל למוח כרב ביאמפעל אבל לא בפרא.

וככה עשו ושאלו ממנו כמה שאלות, ונעה על חבל, ועד שפייא חקביהו עור להם והם הצליחו

30 התוערות מביטוי י שבח הותפ"י, ח"א 10-409.
31 ר"א רבא ב"ב א, 31.
32 הל' מלכי מלכיה פ"ב ח"א.
33 בבא קמא טו, א.

מזכרת משמחת ציפורי

למסמך אותו בדבר שלא ידע, והייתי שמסק באופן א' ותחבר שזה לא היה נכון.

הוא באו ושאלו אצלו, היתכן? והוא ענה שום שמישהו לא היה שאלה שאלו נוצר לפעול אלא אך רדק בבדי לבחון אותו, והייתי יכול ששעה בזה.

הסביר את זה שחיי תורה היא חכמת ורצונו של הקב"ה, ומכיון שאומרים "אם הראשונים כמלאכים לא בניו אדם הם הראשונים בניו אדם הוא לא שיש ספק אם הראשונים הם כמלאכים בזה כבניא - כי שומע אמת, כי הראשונים גופא יש כאלו שחיו בני אדם, ואולי יש זדורות שלבי הראשונים הם אתונים, אבל לגבי הדורות הבאים לאחיו הם גם נושבים ראשונים, שחם בני אדם, ומכיון שיש כח ירדית המדרגות של הראשונים ועד שאפי' לא תמורד על פניהם בן יאר, איך אף יוכלו לקנות מרב - אפי' רב של פראג עם ראש טוב, הרי הוא לא בדורות הראשונים, לא כמלאכים ולא כבניא, ואך יוכלו לקנות שיכוון לצדן העליון, ולומר שאין שורב ימסוך הרי כן יקום!

אלא שתחברתה בזה היא, שמכיון שחיו נמנה בתור רב עמיי תורת, הרי ילא יאונה לצדק כל אורו, תנה אפי' שמד שכלו הוא לא שייך לכיון לרצונו, אפי' מקבל הוא סיוע למעלה שיפסקו ביון בבדי שלא וכשיל יתור'.

ונמה דברים אחרים - וזקק בשעה שהספיקו נגע לפעיל, שאו הוא מקבל את השיעו למעלה שלא יכשר יתור', אבל בשעה שמדובר בידות כבר של בשל רדם, שוואו לא יתבייש, לא הקב"ה לא צריך לחסותה את עצמו עימי שהוא יענה נכון - עיי' בנגע לברור הפרט, אז אפשי' שחיי לו טענה, רק עניו שאלה שנוגעות לפעיל - או מסייעים לו לפסוק נכון. כל התורה בידות טעה כי הם שאלו אצלו שאלה שלא היתה נוגעת לפעיל, רק עיי' לקטרו בתלמוד'.

"סמיכה" אינו שייך לכל אהו • יש להחמיר בהנחת הסמיכה

בשעה שהמדובר ביחס ליתרדים יתורדים - יש לקרב את כולם, אבל בנגע למושו "ירבונה", החזק והתנאי "ירב", הרי אין ביכולת כל אדם להיות רב. עליו להבחין כראוי, והעיקר בנגע לראותו, שחיי "אם לא זכר - תורתו נעשית לו כר".

אם האדם מראה בכל הוורה כולה, הרי אף על הדברים הנזכרים בו בנינו ומסייעים, אינו יכול, האסור לו להיות דין.

במלכות דיינים בחוץ משפט, ישנה הלכה הקובעת מיהו חכשך להיות דין, ואם הוא כזה החומר - ששעה זו נאה ששעה זו אינה נאה, אסור לפסוק אפילו על ששעה שמודה בה, ודין כמבואר בסימנים האחרונים בחשט, ובפסק תרומים "מי שאינו מראה אפילו בתיבה אחת בתורה - הרי הוא כופר בתורה".

34. גושל י"ב, א. 35. התורה שכתבתי משחתי' העשילי, ה"א ע" 20-118.

התנות "סמיכה" לרבים כאלו שחיי מורי תוראה בישראל - תקולר תלוי באוורו.

ואלו המצוינים אינם עצמם רבנים בשראש ונציגי דת ישראל, בה בשעה שמתבים בתורה, ונה חספס הרמב"ם, עושין התורה פלסט חיי'.

סעינים: הרי אהבו ישראל היא סידור התורה, כל התורה עינה שלום ואחדות, ואדמו"ר חפון כ"ק מערץ המעלה האחת, אדן זה, אם כן, גורמים למחלוקת ומבלתי יודעו!

אז, בפס' ל"ב בתנאי מבניא את לשון המשנה: אהבו את תורתו ומקורב לטורת, ודיקו תלשון הוא: והקרבן לתורה מקורב את תורתו ולתורה, אבל לא, הם ושלים, להפריד את התורה מחשלתו ערוך, לנורה לפי מדות הבריות, ולעלות שלשים עליה, לומר: ששעה זו נאה וששעה זו אינה נאה.

והתפלך לנגות שעות "אחתה לרין כמור" כשהיא מנגדת לציווי הקב"ה ומקנה לכבדו זה של פלוגין בן פלוגין.

אינו יוצר ענין של שלום ואחדות כי אס, אורבת חרס רי'.

באמצעות השעה לאחדות שלפה אין צורך במחיצה רבנית, רב רבנים שומרי כל התורה לאו "הראשונים" תפסקים ששעה זו נאה וכי, מסירים חללו כל המחיצות הקיימות בקרב ישראל ששורי תורה ומצוה, המחיצה בבית חכסות, בין עוררת אנשים לעורר נשים וכי וכי עד המחיצה בין בשר בשר לא בשר, חבדילי לא חסותו והטעה, עד שמסירים רי'ל המחיצה בין יהודים לנשים ע"י חיי, ל'בנך ובתנאי נתונים לרם אתר'.

הצורך בבתי דיינים לחסותו נכסאים

כעת צריכים 'לדגומי' כל ענין למילים פשוטות: מכל הווראות הנ"ל ישם שני ענינים שבמקומותיו זו הרי בה חלשות: הענין הראשון הוא - למוד הלכה לתעשהו.

ראויים שצווייתו למוד הוורה חולק ומתברר, בין באיכות ובין בממות, אבל הלימוד באופן של אסוקי שמענתה אליהם ודחלכתה שמחלימוד ינאו רבנים שיכולים לפסוק שאלה בכל ארבעת הלכי השויע (ובפרט באי"ו) - זה מדור לדור, משעה לשעה חיינו, וזה מדור מצב התנהגות המדינה, שאין דינים של שלא ינאו מזה קלוקלים ודילים אבל נבגה לאחיי' יישי ראשונים באי"ו (תלכות שחם ננגנים לפי"ם לא רק בזמנים קבועים אלא בחיים היום-יומיים כשמו אורח חיים) כשנמנים אלה אלה, שנתן את כל זמנו ללימוד הוורה ושוללים אצלו שאלה הוא ענוה: את עסק בלמוד התורה באופן של "יגדל תורה ויאדיר" ויחולק ומוסיף אור, אבל לפסוק דין בחל' ברכות התנחי, בחל' תפלה, או חל קיש, תלכות אלו ידא: לא למד.

36. לקוטי שיעור ח"ב (בבלי"ן) ע" 8-267.

בנגע לאורה חיים ישו חסרון נסוי: מלבד זה שחסרים רבנים שיפסקו דינים הרי יש סכנה בכך שכ"א חיי פוסק עצמו בשיעור סוחר לא רב אלא חול יריש' לא יוכל לומר שיהיה לבד יפסקו שאלה הוא גישן, וגם לא בורה דעה כשמודר אצלו בתורה יבין של כאריא' שחוא לבד יפסקו מחקשיועו! ובהו צריך להיות חייהו יתן אל לב' שבתורה של בעל החילולא, שחוא חמדי לאפי' כשהו חי קשור וסכנת נפשות נמשך לייסד (מה שנק' כיום) בית מדרש לרבנים. לוקחים מזה הוראה, של אל הוראים ואפי' אם יש ספק אם הם באופן של אסוקי שמענתה אליהם דחלכתה.

ורבתי הרבים מסייעים ובפרט שזה נוגע לו רק לרבים שצריך, רק לפי המצב בחות, זה נוגע למאות קהילות בארצות ושאר המדינות שנשאר בלי רבנים מורי הלכה בשויע. וכך מאות משנים בארצות "אין אשר גו עניי חייא בה מריות השנה ועד אחרית השנה" שאין להם רבנים - שיהי להם ישיבה דשמיא לציון חלכה שיהי יין דין אמת לאומית' שעיני הוא נעשה שותף לקב"ה במעשה בראשית'.

סמיכותו של רב

כבר היה מעשה המסופר בגמרא מסכת שבת, בגוי שבא לפני הנהל חזקו ואמר לו: "גייני עיי' שאחי כון גדולי" חז"ל אומרים שחותרו הוורוד לוי פגמים מגיעה בגו ולגויסא ארת: מ"ו, ועד - בתורה שבעל פה אין מדובר כאן באדם שאינו מן הישוב "ישפוטני לא עסקיני" איננו עוסקים בשוטים) היתה לו לוי סברה פשוטה: הרי לפנינו הוורוד 46 פעמים לא לפעול בה, ואם כן - יש להחריח לו חיבה ואוהבת קירוב ולעשותו לבדו. ברם הנהל השיב בפשטות שאמנם בבתי ובמסכות לגייני' אבל אין לו אפשרות לעשותו לבדו גדול, או כון-סון או אף כון סתם. מדוע לא ויורר לו הללו - משען שאין חדר תלוי בחל, ואילו היה רצה תל לעשותו לבדו לא היה נעשה כון, למרות שחלל ה"י גנורלח התנאים.

אף כאן: רב הורצה לגיי' שלא כפי התפסק בשלשן ערוך - אין תגור תפס כלל. כאן אין חילוקי דעות אם "מילתא דאמר רחמנא לא תעביד" - אי עובד מתין או לא, ללך הדעות אין סמכותו של הרב אלא בחותם לאמור בשולחן ערוך, עניו של הרב מתבטא בכך שבשעה שישם כאלו שאינם מומצאים "באותיות חקטנית" או שאינם קוראים

37. לקוטי שיעור ח"א ע" 144 - משריות י"ב שבס' התעשילי.

בלי נקודות או שאינם מבינים מירוש מסוים - הרי הוא, חרב ידוע כל זה, אך אם ישנה "ירשורמי" יחולק מלחיות רב. אין מירוש חדר שחוא רב-פסק דינו פסק.

ישנה הלכה האומרת: יכל יתר - כטול דמי' (לגבי טרפוסות), כירוש חדר שחוא מתאבד המיוחד נחשב כטול חסר, שכן לא היה לו טרפוס, כי אם שם חתן חתיה נחשב כמנוס בגלל חתונו. גם כאן - כאשר באה תוספת שאין חשלתו-ערוך מקבלת, הרי יכל יתר כטול דמי'.

בדורות האחרונים התפסקות בשם הרבנות או חז"ל ענין של פיקוח נפש

במשו אורות סידור כולל לאברכי ישמה - לישב באלה של תורה גם לאחרי חתונתם, ומנוח הישיבות מלפנים - שחיו מתווננים בגיל די מבוגר, מבן שלשים ומעלה.

כבר צווחו קמאי על נוגע זה דאיור החתונה בדור יתס, וכמבואר בראשונים ואחרונים, עיי' ג"כ בהלכות נדוה לרבינו חפון עיי' למוד הוורה בסחרה ודקא. ומעולם לא נמנו בישיבות חב"ד לאור התנשואו חיל המבור ח"י.

ובמ"ש אורות ערכת כולל, ידוע פסק תתיק שמצוה שאי אפשר לעשותה עיי' אחרים וזוהו כל הדינות ובשעה חתן על סחרת הקדש וכידי' הוא עניו של פקוח נפשות וחלבת נפשות ממש. ולחושב עשירות אברכים המוכשרים לזה שיעסקו לו חיים בלמוד התורה - בה בשעה שמאות אלפים צועלים לעורר - ואף כי בקלא פמטא דלא אשמעו - מטיבועי לבדו בנים הווננים שורפספי בדרבנות ולענין החתולו לחזור גם לבנים, צעני מן חתן זה. ואף שסדר הוא שבעל יחיד סוגיל, לכאזי שמוכרות הישיבה בבבל בבדי לפעול אחיי' כדבעי לחלבת בני ישראל, אבל אין זה דרך לרבים. לחואי מלפני זור וחי שמים לב יותר ויותר לחצלה בניי מחתבלות ומירוח מדרד הוורה והמצוה ומסילים עבודת חלבת נפשות זו על שם בני הישיבות תיבך בצאט מחתבל הישיבות בבחולל בתי כסות ונבחותי בתי מדרשות. ואין להאריך בדבר המצער עד כדי בחולל הישיבות בבחולל בתי כסות ונבחותי בתי לחחולל, שרואה עיי' אחרים מראשי הישיבות. אחרים בריטה זו, באמנם: אינן אפי' תצלת. וכן באר"כ ד"ל, כמ"ס, ומוסר בודר ח"א ע" 10, ב. ק. ב. בתנעו לתנתה נח עינת שכל העולם עוצ במבול, וגם שאינו נח שיהי' נח קודם מתן תורה ותנחיו דואתה לרין כמור. והגע בעצמך באם ה"י החתונו בבני של ראש ישיבה גדולה אין בבנו החתונו שיש לקרוב יותר לוי ולתורתו, האם יג"כ ה"י מסוגר אינו חדר לפנים מחדר וסוכו על חס ולכלב שיולק לפסוק בתורה עד שעות בכל יום ויום,

38. מחספת יתור, לקוטי שיעור ח"ב ע" 410.

39. מדוע קטן לו עיי' 3.

וקייל ובתנוע ליחודי סגולה ולמכשירים מסוג האמור - חרי' גם בתוככי אישיו נחוג חודר ומשנים קדמוניות לעסק פתוח גם לאחרי החתונה, עסק באופן דומות אומנותי אבל לא לעשות מהו שיטה לביסס מוסדות על תנועה תימיל דאגי את נפשי התלפף...⁶⁰

חוס הדברים למוסמפיעים צריך להיות בהתנאות וגם בקידוח

מבאר בכי' בדאמ' וגם בהמאמר האמור שלשים שיקר, אשר האליהו בשכל ובדא' של שי (היוו ותעין דהפיתס מקום וחולשות, כיון דסליק ברעותה לבריה אתו וגו' התנאות, וזו שי התפיתס ספרות המלכות. מלך על עם - שאומנו ולוור גזירות. ובכריש וקל וחומר שכ' צייל עליו, ותפיתס מקום מאור שרצונו למלך עליוס אדמו"ר זקוקללחיה בבני' ויעי לעשו פועלים בכל מקום בו נמצאים ע"פ החשונה תעלונה. וכמו שאין רצון קירוב והתכבשות מבלי התנאות והפילו הדבר - (לעת שלא זוהו תכלית הכונה, וכדוע התפתס בעלי ברשיע הערות אז א דבר מוחסן), תה וגם התנאות ואיכתי' בתדל' - מבלי התנאות, תה ג"כ אינו רצו. וברעה בשבחה מאישי וגו' הוא בכלל גובר ק' חוה בעתו לבני ישראל... ובמלא עשה רשם בהתפתס המוענית תחנה - תורת המוסדות שמוכרח ואפטר שיגעו; ... ועיני המבאר בכי' שחמשפי' צריך לעשר כל המוקבל וענינו, ובחזקתו המואמנה בה, יסדר החשמה באופן שיתקבל המולאה - תה עורר השי"ת שישען בהתנאות המואמנה ליעל בתנוע לבני ישראל אשר במדינת... ב. כיתור, והשי"ת יצליח.⁶¹

הכרח וממלח ליסוד הוראה למנופה

שחרי, בכל מקום ובכל זמן, גדל ליסוד המבאי ליד הוראה למנופה, שאז הוא טוב לשמים (מנות היתוס טוב לבריות (נבראו לעמש את קום - ע"י מעשה התנומה).⁶²

ובמנו וגו' משמח ענקיאת בה בליקין חורר דוקא - בנין דאורי, גרמו ג"כ בגימט' דתורה - תרי"א תפוח - ציורו לו משת, שם עניו, כמשי' והתורה ג' הודעת ג' ואת המועט אשר עניו.

ובפרט בזמן ובמדינה אשר נתמנעו ביומ' חלומים חוריה למנופה ומקומים משי"ת: ישרטו לבקש דבר חרי' זו הלכה ברורה כ',

אשר יקר (והרהר משמט' הלימוד החלטה למעשה מוכרחת הוא ביותר ובגור דאי' לעשותו ע"י אחרים.⁶³

מנהל קבלת סמיכה * הוראה למסוימים באור"ק ביועג משרות ברבנות היינות

מבוי וגו' משמח אשר לתפלות כל האמור דרשה חשתלותו של השלום, מוחליל אשר כל אלה הוראים ובענינים הפריטים, מוחליל אשר כל אלה הוראים ומתאימים לוח ילמוד ויקבל סמיכה-תנאים, ויורח וגו' דיון דיון: השתלמות בנוע למעשה בשמח חתונת וספקות צבורית וכו', כולל ג"כ אשר הוראים לוח ישודלו בנוע למשרות רבנות היינות במקומות המתאימים בארץ ישראל.⁶⁴

אודות ליסוד יורה דעה: צריכה להיות ידעה באיזה סוגיית בשי"ס * ריקים כפר מגדים

חנה כנראה ממכתבו נכס זה יורה לימוד חובי לכל חכמים וכוונת התורה וחס לומדים - לשלון מכתב - בעיקר יוריי, רק שתי שעות בנתיים, לוח ידעה יסודית בבנין, אולי נכח סדר זה, אבל אם אחד משני התנאים שתי, אפשר כדאי לתגדל מספר שעות לימוד בבנין, אלא שבשי"ס גופו יכלים לבחור באלו המסוכנות שיש להם יותר קשור עם הלכה למעשה, אף שמוכי שנתונה ידעה בהמסיכ' התלמודות בשאר הישיבות...⁶⁵

טו בשאלתו בענין לימוד שיעור יוריי, תה כבד כתבתי בבלות לעיל, ויש לחסוף בזה אשר לקבלת סמיכה צריך שותף, ג"כ ידעה ע"פ באיזה סוגיות בשי"ס נוסף על ידעה למגדים בכמה ענינים שבשי"ס, ובנין לימוד שיעור יוריי גופו, תה בטח ידוע לו ששמי קוצר הזמן הלימוד התלמידים צריך הזמן שחיו למדים לפנים, תה אין מקדישים כ"כ זמן לדיקום פברי מגדים וכיו"ב...⁶⁶

התנת הדב עם הכנפי כתיים תום עצמו

מאשר חניו קבלת מכתבו מ"י אורי, ושבע רצון אני שסוף סוף עמד על השאלה, שאפשר יש ענינים בתנועתו שפעלו תורר קירוב ידעה בנין ובני תביע' של, ומבוי ישל בוח שתי סמיכה, מתאים לשוני חסויים תנועת האדם בניו לבני עצמו, ויחוס עם

62 לקויש הכי"ז ע' 348, ממכתב לתורת היכולת להוראה מעשית - קראן הייטס".
63 לקויש הכי"ז ע' 391-2, ממכתב הוראות להמלכות אשר בארץ ח"י.
64 אגרות קודש כ"ק אדמו"ר שליט"א ח"י ע' קכ-ב.

האגשים שבמכתבו, ובנוע להי' תה כדומה שכר אמרתי לו שצריך יהי לתענינו יותר בהענינים הפריטים של תביע' שלו גם אם אינם נוגעים לענין רבנות תורה ומצות, והשוארם ראה שמקיימים בו רבנות וספקות צבורית וכו', כולל ג"כ אשר שיהי כמור' חרי' מתקיים בו הכתוב כמים תמים לפניו כ"י, ובנוע לחסוג האי' תה פשוט שמה שכותב הוא לא הינה סיבה לריחוק הדיע, היינו ממה שמתנהג הוא ע"פ השי"ע וכו' חן בנוע לחזקתו באכילה בפרי ארצים וכו' לענין התספורת בחול המועד וימי הספירה וכיו"ב, אלא שמתקבל לה הוא דוקא בחיפ' בו, אלא ארצותיה תה מכלי שיש בו לתנועה חס בצמס, רצנים חס לאלות בשני ובפרי באותו שבועים בו בטר מנהגם, שלא יחיי' עס ענינים של פשרות, אשר לכלל לו ענין של פשרה חשוד וימי הספירה ביומורים ובאי-אמנה באותו הענין שבו עשים פשרה, ובנוע אליו אם יש מקום לחשש שתנועתו ביראת שמים פועלת רחוק, חרי' אין זה מה שאינו מתגלה בחול המועד ובמי הספירה, אלא מה שאור הענינים: שאם תביע' מקפידים, חרי' אף וגו' אם אין אומרים וכו' בפירוש, חרי' פחות אצלם מגמוד וחשוד ע"י שרואים שמתקנס בפשרות וד"ל. וברוחניות גם יחד בשבילי ובשביל כל ב"ב שחילי.⁶⁷

האחריות על הדברים - המנופה עיקר

ומישי שמציעים על משרות רבנות... תה בטח בהתאם להאחריות המוסדות על רבנים בכל עת וזמן ובפרט בזמנו זה ובפרי פריטות בשבועה של צעירים, חרי' יודינו ביותר בענינים של יראת שמים חן מבצנים חן מובחן ובמסך רז"ל אשר יחיי' צייל תוכו כבד וכדוע דבר משנה אשר על המדרש עיקר חלאל המעשה חרי' ביותר נוגעת התנועה וכן חדרבת עדה לודגוש בימנו אלה ענינו צד המעשי בשמירת שבט סתרת המשמחה חיער חכש' כ"י וכו' והאחריות בוח אן למות.⁶⁸

פ"י המאורע שילא הצליח בבחינה לרבנות - חוסר כידאת סמיים

במנעה על מכתבו מערי"ת תמוז בו שואל פירוש המאורע אשר הוא וחברו עמדו לבחינה לקבלת משרת רב וחברו הצליח בזה אבל לא הוא ואשר אמרו לו שיקבל לתבין עד הפעם בסוף חרש מרחשו.

תה אין אוננו יודע עד מה דבר ברור בכונתו השגחה תעלונה, אבל יש סבי' לאמר שכיון (א אשר כל ענינים דקדושה תה ככל מה שחיי המוצב בחוה טוב ש מקום לשפיר והיטיבו עד יותר, כי קדושה הייה אין סוף, ב' כיון שבלומד תורה צייל יראת ה' היא אוננו אן בקיום המצות חרי' כלשון רבנו הודן בעל התנאי (פוסק בסתור דתורה) ובעל השולחן ערוך (פוסק בגלה דתורה) בספרו תנאי

65 ע"ש ח"י ע' רל"ג-ה.
66 ע"ש ח"י ע' שפ"ה.

קדישא רש פיק מ"א חרי' ראשית העבודה ועיקרה ושרשה היא חריאה, ויבחרו למי שרודה להיות רב ומתניו קחלו קדישה חרי' זוהו חריאה שעליו לתקדשו שימות לב מיוחדת להגדיל עוד יוריה מרת חריאה שמים, וכמבואר בגימט' קדישה כמות מדינות בוח ביאר חייבי וענינו ג"כ בוח בוח וחקי חלק א' ח"י ע' ק"י.⁶⁹

ליסוד הוראה לרבנות

ומשתי האפשרויות ארזותו כותב, תה כיון שלמד כמה זמן בשיעור בוח וגו' משך זמן לימוד ע"מ קבל חתור הוראה, מתחבו שמשך בלימוד זה ע"פ ע' שקבל סמיכה, ובמה שמסתמך אן היכולת בינו לחיות רב וכו', תה כיון שמשך התקופת תריכיים לרבנים יראי שמים חולך ונודל - גם תחלל אמר גבור אני וכו', ובפרי שקרוב למר אשר החשמה עלו בשטרותיו בתני' אליו מבוססות ואין לו דבר העומד בפני הרצון, שאם נצרך לאיזה השלמה לחשמה על הולכת וכיו"ב כבדי לתפלה במשרות רב וכו' גם זה נכח.⁷⁰

איסור הסמיכה

מבוי וגו' פשים, אשר התנועה שגמור ע"פ חלק הראשון וד"י ולקבל סמיכה, נכונה היא במאז מאז, ואין זה נוגע לענין פרנסתו שמינה, וכן מוכן ג"כ שאן לדחות לימוד האמור לאחרי החתונה, כי אם לתחילת בוח הקדס והתמשך איזה זמן יוכל לתחילת מתי גבור, וחרי' התקופת חוקק (וע"פ הפסי' בתנוע לשי"ס שצ"ל בלא"ח) בקי' גם ענה בחזקתו ש"ב וכו', וחרי' זה חלק חשוב משיעור יודי חלק הראשון.⁷¹

איזה חומר ללמוד?

א. תריח' ר' ארי לייב שי קפל,⁷² שכשכנס לחדות עבד יוס חולדת, בהש"י שנת תש"ל, חורר לו חרבי (אודות לימוד הסמיכה):
"שילמד לאחרי מכן ולמד טור ובית וסוף, ושולחן ערוך אפשר עם באר היטב".⁷³

לחוד על התכנית

ב. תריח' תריח' ר' גרשון מענדל שי גארעליק - שליל חרבי לגרדיט איטלי, קבל הוראה מרבי לחוד מדי' פנס פעם על ההלכות.⁷⁴

67 ע"ש ח"י ע' קס"ה.
68 ע"ש ח"י ע' תי.
69 ע"ש ח"י ע' קט.
70 ע"ש ח"י ע' י.
71 ע"ש ח"י ע' י"א.
72 ע"ש ח"י ע' י"א.
73 ע"ש ח"י ע' י"א.
74 ע"ש ח"י ע' י"א.

סיפורים - מענות גוראות - ויחידות

אחות מתקשרת, שלמים, שלמות, ועוד
מפידת ר' יצחק לייב שיי רשין - שליח גריד במידת פרוהן

גריסות ראשון -

המיוחדת שבמענות ש"ק, הורב' אמר: "יחידות של
המענות השני של ש"ק היכ"ץ אודות הבנין שידועו
הוא אסור לסעודתו, בני הכלא אצל החסידים שבו
בגן מקובל שהיא מאדו"י, במידות ואמר כשבין
ישנו יגדן מר הלל, ובמידות דאסור לסעודת ישנו
"פאניע" זה הלך כמו מאנש", הורב' או לימד אותו
את הגיון, ושו כמו פעמים."

כאמצי הגיון מפר הרב: "פעם בא יחיד
להורלעניקע (הוא ה"א פילישע נוסע ארץ) חבר
שארית ישראל, לבקש ביכה על בניו, הורלעניקע
יידו לו לומר כבוד המידות ורלנות של מש, ועיי
הורלעניקע איה מקור יש לו עיי משש זה סגולה
לבניו: אמר לום הורלעניקע זה כתוב מפורש
באסור לסעודת: ואין מלא, יתן לרקעיא, מלא
הכותה מש, יתן לרקעיא - מי נפשא שם, הלא הוא
מש, או חפן מאן שרא - מי נפשא שם, הלא הוא
שמשא (תרעם בארדש: "תו")"

ואו המשך הרב שקונן הוא לא לפרש מידושי,
אלא הקנן הוא, שאידי גודל חו' כל הגיון הזה די'
קשור עם עני השליחות לאודו"י (למלאו חסרון
במשך למה שקרה במאורעות כבוד חבדי' ליי
להמשך כעבודת הקודש בית שאת רוח עז) ונאו
רגל לשי' ביום ש"ק וגינן "אסור לסעודת"."

הוא המשך הרב שקונן הוא לא לפרש מידושי,
אלא הקנן הוא, שאידי גודל חו' כל הגיון הזה די'
קשור עם עני השליחות לאודו"י (למלאו חסרון
במשך למה שקרה במאורעות כבוד חבדי' ליי
להמשך כעבודת הקודש בית שאת רוח עז) ונאו
רגל לשי' ביום ש"ק וגינן "אסור לסעודת"."

הוא המשך הרב שקונן הוא לא לפרש מידושי,
אלא הקנן הוא, שאידי גודל חו' כל הגיון הזה די'
קשור עם עני השליחות לאודו"י (למלאו חסרון
במשך למה שקרה במאורעות כבוד חבדי' ליי
להמשך כעבודת הקודש בית שאת רוח עז) ונאו
רגל לשי' ביום ש"ק וגינן "אסור לסעודת"."

הוא המשך הרב שקונן הוא לא לפרש מידושי,
אלא הקנן הוא, שאידי גודל חו' כל הגיון הזה די'
קשור עם עני השליחות לאודו"י (למלאו חסרון
במשך למה שקרה במאורעות כבוד חבדי' ליי
להמשך כעבודת הקודש בית שאת רוח עז) ונאו
רגל לשי' ביום ש"ק וגינן "אסור לסעודת"."

הוא המשך הרב שקונן הוא לא לפרש מידושי,
אלא הקנן הוא, שאידי גודל חו' כל הגיון הזה די'
קשור עם עני השליחות לאודו"י (למלאו חסרון
במשך למה שקרה במאורעות כבוד חבדי' ליי
להמשך כעבודת הקודש בית שאת רוח עז) ונאו
רגל לשי' ביום ש"ק וגינן "אסור לסעודת"."

הוא המשך הרב שקונן הוא לא לפרש מידושי,
אלא הקנן הוא, שאידי גודל חו' כל הגיון הזה די'
קשור עם עני השליחות לאודו"י (למלאו חסרון
במשך למה שקרה במאורעות כבוד חבדי' ליי
להמשך כעבודת הקודש בית שאת רוח עז) ונאו
רגל לשי' ביום ש"ק וגינן "אסור לסעודת"."

הוא המשך הרב שקונן הוא לא לפרש מידושי,
אלא הקנן הוא, שאידי גודל חו' כל הגיון הזה די'
קשור עם עני השליחות לאודו"י (למלאו חסרון
במשך למה שקרה במאורעות כבוד חבדי' ליי
להמשך כעבודת הקודש בית שאת רוח עז) ונאו
רגל לשי' ביום ש"ק וגינן "אסור לסעודת"."

הוא המשך הרב שקונן הוא לא לפרש מידושי,
אלא הקנן הוא, שאידי גודל חו' כל הגיון הזה די'
קשור עם עני השליחות לאודו"י (למלאו חסרון
במשך למה שקרה במאורעות כבוד חבדי' ליי
להמשך כעבודת הקודש בית שאת רוח עז) ונאו
רגל לשי' ביום ש"ק וגינן "אסור לסעודת"."

הוא המשך הרב שקונן הוא לא לפרש מידושי,
אלא הקנן הוא, שאידי גודל חו' כל הגיון הזה די'
קשור עם עני השליחות לאודו"י (למלאו חסרון
במשך למה שקרה במאורעות כבוד חבדי' ליי
להמשך כעבודת הקודש בית שאת רוח עז) ונאו
רגל לשי' ביום ש"ק וגינן "אסור לסעודת"."

הוא המשך הרב שקונן הוא לא לפרש מידושי,
אלא הקנן הוא, שאידי גודל חו' כל הגיון הזה די'
קשור עם עני השליחות לאודו"י (למלאו חסרון
במשך למה שקרה במאורעות כבוד חבדי' ליי
להמשך כעבודת הקודש בית שאת רוח עז) ונאו
רגל לשי' ביום ש"ק וגינן "אסור לסעודת"."

הוא המשך הרב שקונן הוא לא לפרש מידושי,
אלא הקנן הוא, שאידי גודל חו' כל הגיון הזה די'
קשור עם עני השליחות לאודו"י (למלאו חסרון
במשך למה שקרה במאורעות כבוד חבדי' ליי
להמשך כעבודת הקודש בית שאת רוח עז) ונאו
רגל לשי' ביום ש"ק וגינן "אסור לסעודת"."

הוא המשך הרב שקונן הוא לא לפרש מידושי,
אלא הקנן הוא, שאידי גודל חו' כל הגיון הזה די'
קשור עם עני השליחות לאודו"י (למלאו חסרון
במשך למה שקרה במאורעות כבוד חבדי' ליי
להמשך כעבודת הקודש בית שאת רוח עז) ונאו
רגל לשי' ביום ש"ק וגינן "אסור לסעודת"."

הוא המשך הרב שקונן הוא לא לפרש מידושי,
אלא הקנן הוא, שאידי גודל חו' כל הגיון הזה די'
קשור עם עני השליחות לאודו"י (למלאו חסרון
במשך למה שקרה במאורעות כבוד חבדי' ליי
להמשך כעבודת הקודש בית שאת רוח עז) ונאו
רגל לשי' ביום ש"ק וגינן "אסור לסעודת"."

הוא המשך הרב שקונן הוא לא לפרש מידושי,
אלא הקנן הוא, שאידי גודל חו' כל הגיון הזה די'
קשור עם עני השליחות לאודו"י (למלאו חסרון
במשך למה שקרה במאורעות כבוד חבדי' ליי
להמשך כעבודת הקודש בית שאת רוח עז) ונאו
רגל לשי' ביום ש"ק וגינן "אסור לסעודת"."

הוא המשך הרב שקונן הוא לא לפרש מידושי,
אלא הקנן הוא, שאידי גודל חו' כל הגיון הזה די'
קשור עם עני השליחות לאודו"י (למלאו חסרון
במשך למה שקרה במאורעות כבוד חבדי' ליי
להמשך כעבודת הקודש בית שאת רוח עז) ונאו
רגל לשי' ביום ש"ק וגינן "אסור לסעודת"."

הוא המשך הרב שקונן הוא לא לפרש מידושי,
אלא הקנן הוא, שאידי גודל חו' כל הגיון הזה די'
קשור עם עני השליחות לאודו"י (למלאו חסרון
במשך למה שקרה במאורעות כבוד חבדי' ליי
להמשך כעבודת הקודש בית שאת רוח עז) ונאו
רגל לשי' ביום ש"ק וגינן "אסור לסעודת"."

הוא המשך הרב שקונן הוא לא לפרש מידושי,
אלא הקנן הוא, שאידי גודל חו' כל הגיון הזה די'
קשור עם עני השליחות לאודו"י (למלאו חסרון
במשך למה שקרה במאורעות כבוד חבדי' ליי
להמשך כעבודת הקודש בית שאת רוח עז) ונאו
רגל לשי' ביום ש"ק וגינן "אסור לסעודת"."

הוא המשך הרב שקונן הוא לא לפרש מידושי,
אלא הקנן הוא, שאידי גודל חו' כל הגיון הזה די'
קשור עם עני השליחות לאודו"י (למלאו חסרון
במשך למה שקרה במאורעות כבוד חבדי' ליי
להמשך כעבודת הקודש בית שאת רוח עז) ונאו
רגל לשי' ביום ש"ק וגינן "אסור לסעודת"."

הוא המשך הרב שקונן הוא לא לפרש מידושי,
אלא הקנן הוא, שאידי גודל חו' כל הגיון הזה די'
קשור עם עני השליחות לאודו"י (למלאו חסרון
במשך למה שקרה במאורעות כבוד חבדי' ליי
להמשך כעבודת הקודש בית שאת רוח עז) ונאו
רגל לשי' ביום ש"ק וגינן "אסור לסעודת"."

הוא המשך הרב שקונן הוא לא לפרש מידושי,
אלא הקנן הוא, שאידי גודל חו' כל הגיון הזה די'
קשור עם עני השליחות לאודו"י (למלאו חסרון
במשך למה שקרה במאורעות כבוד חבדי' ליי
להמשך כעבודת הקודש בית שאת רוח עז) ונאו
רגל לשי' ביום ש"ק וגינן "אסור לסעודת"."

הוא המשך הרב שקונן הוא לא לפרש מידושי,
אלא הקנן הוא, שאידי גודל חו' כל הגיון הזה די'
קשור עם עני השליחות לאודו"י (למלאו חסרון
במשך למה שקרה במאורעות כבוד חבדי' ליי
להמשך כעבודת הקודש בית שאת רוח עז) ונאו
רגל לשי' ביום ש"ק וגינן "אסור לסעודת"."

הוא המשך הרב שקונן הוא לא לפרש מידושי,
אלא הקנן הוא, שאידי גודל חו' כל הגיון הזה די'
קשור עם עני השליחות לאודו"י (למלאו חסרון
במשך למה שקרה במאורעות כבוד חבדי' ליי
להמשך כעבודת הקודש בית שאת רוח עז) ונאו
רגל לשי' ביום ש"ק וגינן "אסור לסעודת"."

הוא המשך הרב שקונן הוא לא לפרש מידושי,
אלא הקנן הוא, שאידי גודל חו' כל הגיון הזה די'
קשור עם עני השליחות לאודו"י (למלאו חסרון
במשך למה שקרה במאורעות כבוד חבדי' ליי
להמשך כעבודת הקודש בית שאת רוח עז) ונאו
רגל לשי' ביום ש"ק וגינן "אסור לסעודת"."

הוא המשך הרב שקונן הוא לא לפרש מידושי,
אלא הקנן הוא, שאידי גודל חו' כל הגיון הזה די'
קשור עם עני השליחות לאודו"י (למלאו חסרון
במשך למה שקרה במאורעות כבוד חבדי' ליי
להמשך כעבודת הקודש בית שאת רוח עז) ונאו
רגל לשי' ביום ש"ק וגינן "אסור לסעודת"."

הוא המשך הרב שקונן הוא לא לפרש מידושי,
אלא הקנן הוא, שאידי גודל חו' כל הגיון הזה די'
קשור עם עני השליחות לאודו"י (למלאו חסרון
במשך למה שקרה במאורעות כבוד חבדי' ליי
להמשך כעבודת הקודש בית שאת רוח עז) ונאו
רגל לשי' ביום ש"ק וגינן "אסור לסעודת"."

הוא המשך הרב שקונן הוא לא לפרש מידושי,
אלא הקנן הוא, שאידי גודל חו' כל הגיון הזה די'
קשור עם עני השליחות לאודו"י (למלאו חסרון
במשך למה שקרה במאורעות כבוד חבדי' ליי
להמשך כעבודת הקודש בית שאת רוח עז) ונאו
רגל לשי' ביום ש"ק וגינן "אסור לסעודת"."

ח"י ארד שני ה'תשנ"ז

אין ישראל ומשלוחים אותך מאנ"י... ואין הם יגידו
אוחו בבית המדרש וגו' לו ארבעה ימים לנסוע מפרדקו
(הגני זוכר שאו אשתו ר' לידה בה ולא נגזר לו רשות
אפילו לאות הלידה), (ממש התנגדו אתו קשות רש
לצ"ח שבדיקת או מדיס האצילת להסוד ולפצוא יודת
וכו', ולא עור שום השתלח מכל המשמלות
באמריקה וכו' ומכל שאר המדינות, ומשלח מרדקו
לא רצתה לשמח שום דבר ושלחה אותו.

או הרב' שלה מברק מיוחד להקטול האמריקאי
שבמרוקו - בו התבאר באופן נדיר ומיוחד על
האחריות שליוק על שליחו: "עם לבקש מהם ליתן
לו רשות להישאר במקום שליחותו."

או לפועל נסע מכאן, והלך להסוד בקודעהאג
שמשש נסע לבלג'י, ומשך זמן לאודו"י הגיעו לשם אנשי
ביתו שידו.

בביתו בחור שליח בארופה בשנת תשי"ט מסע
המלי"ח, עבדתי גם במדינתו, וסיפי לי את כל המעשה
וכו', והגני זוכר שאו כולם דברו כמענות, על ארץ זה
שהרבי שלוח שליח, ואין זה שקורה לו כאלו צווח
וכו'?"

כיום ריח אודי התשי"ב קוד רעידת ארמה מברדליה
באמרי - ליי היל"ת⁶⁶ וניסע בה הרבה נפשות
היהודים זיל, וביניהם כ 30 תלמידים משלנו, וכל
הבין (כן 8 קומות) אפה שרע"ה ש"ג, התחבט ולא
נסאו מפני נפש ה'!"

הוא כולם דברו אודות דגם שקרה עם השליח,
שהקדים ופאה למכה, ועיי נצל מאתן:
"כשעלם להתעסק למה לשלוחן
טס צבאית?"

ד. הורי, והדיח ר' יעקב יוסף עיה ואמ עיה,
כשנבטו בידותו לרב' בסביבת י"ד שבת התשי"ב,
שאלו לרבי באמרו כדור שלא שואלים בשם ח"ו כי
מצידי ונעי מסכים, אלא מצידי, למה חתלת שעלי
לנסוע מרוקו... (או המצב לא ה' בכי טוב ובפרט עם
הערבם), הרי ישנם קדילות והצרכות שחוסים במדינת
הולנדו ובמדינת בלג'י, וכדוע כמה מדינות באירופא.
למה דודקא 'מרדקו'?"

68 ראה חלק מגוון "כתיב", תעלת המברק המיוחדת
במדינתו הראשונה.
69 אודות שליחות זו נמסר תעלת, ראה במענות שמות
השואאן קרתי-רשין, ועני המעני.
60 למשך חמשה ימים שלח הרב' למדינת זרע באמרי-מרדקו
כל ארצי מרדקו שליחיים מסכים את השליחה אשר שרף חוס
עשה מעשה בראשית בקהילת קדישא באמריקה ליי.
61 במתלבת שנת תשנ"ב, קיבל הרב' את השקן הודועו
הקו' של הרב' שעליו למסע פעלתי למרוקו, ונעס בשעתי"צ
ברוח כנס אותנו שנת.

62 לציון, שאו עוד לא היו שלוחים בכל המדינות הללו,
בחוסי.

עוד לום הרב': "או מקנן ואכן צו טאן מיט
מענטש וואס דארף מען דארבן צו טאן מיט במוחתי? און
אין כואו איז אן טרוינט אכט ביה-התקדש קלעדי? און
אין גאנן מרוקו א טאן מערע"י... [כשביכולים
להתעסק עם אנשים, למה להתעסק עם במוחתי?]
בוקולנדק הדי ישנם אלקי שמונה מאות ילדים, וכלל
מרדקו הרבה יודים": הבהנה הדיה, שודי בחור שחט
ידי' לו נסע עם במוחתי, משאי"ב במעני למרוקו יודי' לו
עסק בחינן לילדים יהודים על מדינת הקודש.

שליחות - עלה להתעסק
הראשונה מרוקו, וכדוע או הדי נבטיים פעמיים
ביחידות, פעם כשנטיעם, ופעם לפני שהולכים: או
היית עוד חדש במדינה ובתנועתו, ועל כן ביחידות
שאלו מרדכי, עם מה יכלים להשפיע על יחוד
מרדקו?

עיי עוד לי הרב' עם ב' נקודות: ראשון, להרדע
שלא באנו לחדש שום דבר חדש, כי בכלל אצל
הספרדים ופרסי אצל יודי מרוקו הדי מעולם קבלה
זהה וכו', אלא באנו לחזק מה שכבר הדי ובעיקר
להכניס "לבערעיקס" ["יחוד"]. ושנית, לפני לנסוע להם
מפני צדיקים, "אנשידיע סיפורים", ועיי וכל לקרב
אותם.

ל'חם שלוחים, והיכודים טס שלוחים מהתלמידים
ג. סביבת מלחמת ששת הימים בשנת תשכ"ב, והג'
כאן מרדקו המצב עם הורב'ים מייש הדי אום, והג'
כרי"ב יהודים הי"ד בעיי ועוד: א' מחומשת משמעות
שלוחים ודא"י, כרוב לרבי: האם הם יכלים לעזוב
את תנועת (מרדקו), עכב המצב המסוכן האיום בו הם
נמצאים?

עבור תנים, ואח"כ הורה הרב' שאוהה חשובה ונצחית
במענה על זה וכו' לקבל חשוכות הדי' (לכתוביה
עיי שלוחים וועט ניט שאטן, ד' ארץ ידועת דאין
שלוחים פון שלוחים, וועט די ארץ ניט שאטן. מינאן
דא גצונג ארבעט ארץ שנה שנהיים ורותר".

שלוחים מהשלוחים, ועל כן אוהם זה לא יפריע
[ולשלוחים זה לא יפריע יהודים הדי הם
שלוחים מהשלוחים, ועל כן אוהם זה לא יפריע
ישנה עוד מספיק עבודה על שנה שנהיים ורותר".]

גולה מדינתו
ג. בחודש אדר תשל"א, רציח ארגון נסיעה לרבי,
עם קבוצה של מדינת מברק הפסד ביה-התקדש אשר כאן,
ע"מ לנסוע ביום א' י"ח לחדש תמוז לבקר את הרב'.
ובתקופה הדיה צריכים היו להתארגן כמה חודשים

63 הרבנים השלוחים, אינדלמן, מטוסוב, מיכאן,
צוקרין (ונוס), שקין, שידו.

התשלוח, בה הוספו בנכתיב זילכה מחיל אל חיל בנורה ונפורה.

והו מלכים אומנין

י. בשנים הראשונות כששנינו המנהיגים באנארי (פעם הראשונה היה בחשמיא), והו או היה הפעם הראשונה שמשל העיר הניב לביקור בקמפ: כשדוערו את זה לרב, הביב בקיש שטרע לו יזאם כראי לכתוב מכתב להומשל על מנת להודיע לו על מה שטרע לליכוארשט וכו', והאם כראי, שטרע לו איזה נסח.

תקנת למוד הכתבים ומקוץ

יא. תקנת למוד הכתבים התחילה ע"י והלמיים השלוחים במרוקו; זה היה בשנת תש"ט, שהתלמיים מלאת פ"צ שנה לרב. חזקו ביניהם - בין כל להקבצים, הרביבים ומרוקו וכו'. את ספר היה החוקק שה ע"ן מאוד טוב וכו', ועם ההתלמי, שלחו מכתב לרב להודיעו עליו.

היה בהתערבות אחשיף אותה שנה, התבטא את הרבנים, ומאוד טוב היה הדבר, רק שלא לו האופן איך ללמוד, אלא שכ"א ללמוד כל הספר כולו, והממשך לזה תקו תקנת למוד הכתבים".

לוח מחרוזת לקחת מצור העומה קצ"ו?

יב. היה זה בשנת תשמ"ה, היה מאוד קשה עבור המנהיגים אנלנו לקבל מודיכים, כי התלמיים השלוחים שריו כאן היו מאוהבים ולא דיברו בשפת המדינה, וע"כ כתבתי לרב מה לעשות בננו למודיכים עבור הקמפ, וע"י קיבלתי מענות הק':

לכל ראש להשתדל לקחת מודיכים מהמקום;

כאם לא יהי, או לקחת מצרפת או אלו המודיכים צורפתית; ומאז הני מקיפי קבוע הוראה זו.

התקבצות פ"צ לך פניו

יג. ידוע שבשנים הראשונות, לא היה שום יהודי לקחת המונח מרובי; פעם אחת רציתי להדיס המונח א' עבור היהודים באן, ובקישתי ע"י רשות מיוחד מרובי ע"י רוב חזקות; הצעתי כמה וכמה המונח, והיה:

שהמודיכים י"ש הכינו הדרים מלאים בנרונים ומכנים לעשות סבה ככל יהודי הובע "שלאח" ליע. הלי"ו-יכו"י ניצלנו!

משן שאר ימי השבוע, השנה - תעופה והו סגורם. אין יצא ואין בא; מי שרצה לנסוע, עשו לו הובע צוות בחשבת שאולי הוא מרגל... ובקיצו לא היה אפשר לצאת.

באו נראה גדולה בכאנתו הק' של הרב שכב חמש חודשים לפני זה מה שיקרה, ונכח אלי במע"י מיוחד על בקשת רביה להבטיח נסיעתו אלי; "על פ" שני הרוחת החל מאן לקח בכמה מקמנת... א אפשר לשער כראש מצב אודי רבך חרשים... וכן אין כראש שמשחזת שם... ועאב"ט שלא לארזן בסיעות ח"ן למיטעם - שלע"ע לא אכתב להם (שם) ה'.

אשרינו מה טוב חלקנו ::::

כאלרז למרוץ

יד. השנה הראשונה שהרב מסר האחרוג עבור מרוקו, היה בחש"י תשל"ו; עברתי ביחד עם הודי"ם שלימה ש"י מנסוח, וכ"א משניו קיבל את הדי מיי"ס, וזו הרב אמר "משפך ז"ן אלע המסכות ובפרט פאר די צעירים, א המסכה נצחית (ז) אין די צעירים פון די צעירים אין מרוקו".

המסכה נצחית בעינים של הצעירים עבור הצעירים.

התלמיים כל המסכות ובפרט עבור הצעירים. [להודיע על המסכות ובפרט עבור הצעירים. באמצע ההתערבות הגדולה של יום י"א ניסן תשל"ו - יום הולדת השבעים לחמש של הרב - הובע הכיבו לרב מונח וכו'; והאם לרב התלמיים שהודפסו, ועליו היה כתוב י"א ניסן שנת ע"ה להולדת כ"ץ אדמו"ר שליט"א; באמצע ההתערבות ניצמד לרב למסור לו התלמיים, הרב מוג לי משקו ע"ם לומר לחיים ומסורו כידיו הק' התלמיים;

פואנס הרב אמר לי "אפשר קעסטו מיר ביינענגן די תניא ארץ אראבשי" [אולי ה"ן יכול להביא לי התיא ערביתי?]

זה היה למל בעיני, כי כבד בהחלט השנה מיד כשדפס התיא שלהחמו לרב, ונראה שהרב רצה לקבלו כיום י"א ניסן;

רצתי מיד להודיע לרב אמר לי "א גוייטען ישר כתי' ג'ישר חז גדול".

לבו מנחל אל חיל

ט. כשפחתנו המרכז "זפרצח ליכוארשט" בקובלקה, קיבלנו מכתב מרובי כיום י"א ניסן (70) ראה בארכיון שבמבטן כפר תיב"ז גיליון 744, אודות פועל השפעת התמיכה מערבית.

מזכרת משמחת נישואין

לפני התפיסה וכו' ואו במשך המבנה לנסיעה הדרתית לרוב על התבנית וכשקשית ברכת חוסמתו הק'.

כמה ימים לאחר בקשתי, ידעתי לקבל מענות הק' (ע"פ אחי הרה"ח ר' דוד ישי) ועלי היה כתוב מצדו הו היתה מענותו הק':

"ע"פ שני הרוחת החל מאן לקח בכ"ב [בכמה מקמנת], כולל גם מדינתו" 6 - וא"א לשער כראש מצב אודי רבך חרשים - אין כראש שמשחזת שם ומשק כ"ב חרשים - אין מעניו רחוק חרש [ז"א חרש שמים] וכו' - ועאב"ט שלא לארזן בסיעות ח"ן למיטעם - שלע"ע לא אכתב להם (שם) ה'.

הנפלאות כמאז מאד מהמנה ובעיקר בסוגנו, הניסיתי להבין: היה מה נוגע שיש שינויים ובפרט שמיד הרב מודיע שילע"ע עתה אין שינויים; ומה מחכו"ן באמרו יציקו להודיע שידוע וכו', ופלאיך גדלה עוד יותר מזה שהרב קורא לנסיעה לבקר במדינתו "חזק מעניו חזק וראת שמים"... בקיצו הכל נשאר סתום אצלנו, עד שרבינו לראו בעיני כשרי מימוש נבואתו הק' שכתבתי אודי חזק מרוחק מה יקרה בעוד כמה חודשים; ובכולהו.

ביתים יוד נשאו הנסיעה מפרק היום והיכינו לאבות. מרע יום חמישי ט"ז הפזו (אחזה שנה), הרב נוסע לאחיל הק'... ובחזרתו קורא להכנס להדרו הק' החרמי" ע"י חזקו"ג-יב"י"ח אודי הדי"ש, ומבשך מדם:

"להודיע שיערכו התערבות בכל העולם כולו, בשבת זו (י"ז בחשוו נדחה)... שאל הובע חזקו"ב האם לבטוח איזה תוכן על בדרוש שידברו בעת ההתערבות; הרב ענה לי: "שידברו אודות מה שי"מפי חסאנו גיליו מארצנו", ושע"י ריבוי חשוכה ומעשים טובים, ובעיקר ע"י אמונה ובטחון כ"י נכה להנאל מהגלות ולהבאולה שלימה".

כמוכן שהרב היה ע"ן פלא ממש, ובלתי מוכן כרי"כ, ומיד התקשרו לכל העולם כולו להודיע את פקודתו של הרב; ביום תש"ק, אודי ר' דוד ישי צילצל לרע ע"י שרדאק ע"ם צילצל לכל אודות ומרוקו, והקשר הג"ל, ביום ש"א היינו בבית, וכמ"פ הג"ל חזקו"ב אלי, עד שלבטוח קיבלתי הודעתו, ובה הספר שורבי בקיש להתערות השבת (מחז'...) ולרוב בנושא הג"ל.

לאחרי נדעתו, שכיום שיש הרב בירו אצלם (הרב חזקו"ב רבינו אודי ר"י ש"י) האם כבר הודיעו לכל העולם כולו; הם ענו: כן; הרב שאל עוד: "אין צו

64 באותה תקופה נתיא אדוה"ב זאו מר ניקסון, רצה לעשות שלום עם יו"ר חזקו"ב לבין בנדינעם. 65 בקובלקה למסע באותה עת על יום ט"ו בתרש, אשר או יוקימאס מתיא באשכנזית". 66 אודי ח"ה מרבי מתיא בארצות, ונחה בארצות מודיע לכל מרבי חובי בארצות, בקשתו של הרב.

לתיבתה עמם דורכי

תקופת התעוררות - תשס"ח

12. תחילה כנס קובלסקי לרבי, למשך ערך שנהיים.

תשל"ד

שי"ב כי תשא, י"ז אהי, ששון מריש; התנועות הימנה בשנת 1:30 עד 5:50 אהי, עשירי שלח, שי"ב אהי כעם במריש אבל ח"י מאור געשטאק. למה מורחז כנס בממשלה. אך פעם לא שמעתי כאלו מילים תריפים.

דרכה אורחים תגיע וביקור מצרפתי, ורבי ואמונתו.

השיחה על פירשי'י ח"י כי תשא ועל מגילת אסתר, והשיחות שיש ביניהם.

לפי מריב נגד ערפי' ורבי ערד עם דיו חקי לפני מנחה. בכל האווירה בכל משך פורים חיות מאד, "עצבניקי", כבד שומעים תנונים הודשים על קאפי, ע"י, ודין עד לא ברור איזה חז"י לפעל.

בתנועות התבטא כ"י אה"י בין השאר ובקשר למאמר אודניצ'י, שתושאי תה"י הוא אותו מאור כמו המאור שלפניו, אבל בגוף אחר.

והנודע, ובתפילה הרבי שר: האהדת והאמונה, והוא אלקיטי.

יום א' כי' אהי: בבוקר הודיע שלח ח"י ויהדות עברו יום תולדות עד אה"י פסח, ומ"מ רצוני לזכנס, ובשעה 4:30 אה"י כשוד"ב יא, חתרי' משרתי' התחילו לשיר האהדת והאמונה, ורבי ח"י מאור שחמחמ בידי חקי.

לאחר סדר הסידור ג"כ רצוני לזכנס, וחזיתי עד סוף היחידות ואפשר יגע לי לזכנס. המשפיע ר' שלמה זרחי טען לי צעטל מחותנתי, ובשעה 11:30 חזרתי ל 770 וחזיתי בע"י התנועות. המוכר ריגל גרונ' אמר לי שלא יתן לי לזכנס, ואה"י הודו לי לזכות אפשר כולי הוא ואולי וכו'.

3:02 בכנסתי בשעשוע' אל הרבי לקבל ברכת חקי, ורבי קרא תעצלת עם המשפיע וכן חקר הקטן שעל השולחן ח"י דולק. הברכה ח"י בלמוד היחידות ועלת היחידות וכו' ורבי עבר התשפחה ח"י כשר און א מייילעכע פסח". נכנסתי על ברכות ערד, כ"ס אה"י ורבי באגליה משובח לקיים רצון הרבי ושוד"ב יתעלה בקירוב ממש.

אחר"י, האחרון שנכנס ביחידות ח"י רב מרגל אביב שעבר על מחוץ יחידו וחי כמעט על שעה עם הרבי ורצה מאור בהתפעלות. כ"ס אה"י נסע בערך 4:30.

10. תחילה כנס קובלסקי לרבי, למשך ערך שנהיים.

11. תחילה כנס קובלסקי לרבי, למשך ערך שנהיים.

12. תחילה כנס קובלסקי לרבי, למשך ערך שנהיים.

13. תחילה כנס קובלסקי לרבי, למשך ערך שנהיים.

14. תחילה כנס קובלסקי לרבי, למשך ערך שנהיים.

15. תחילה כנס קובלסקי לרבי, למשך ערך שנהיים.

16. תחילה כנס קובלסקי לרבי, למשך ערך שנהיים.

17. תחילה כנס קובלסקי לרבי, למשך ערך שנהיים.

18. תחילה כנס קובלסקי לרבי, למשך ערך שנהיים.

19. תחילה כנס קובלסקי לרבי, למשך ערך שנהיים.

20. תחילה כנס קובלסקי לרבי, למשך ערך שנהיים.

21. תחילה כנס קובלסקי לרבי, למשך ערך שנהיים.

22. תחילה כנס קובלסקי לרבי, למשך ערך שנהיים.

23. תחילה כנס קובלסקי לרבי, למשך ערך שנהיים.

24. תחילה כנס קובלסקי לרבי, למשך ערך שנהיים.

25. תחילה כנס קובלסקי לרבי, למשך ערך שנהיים.

26. תחילה כנס קובלסקי לרבי, למשך ערך שנהיים.

27. תחילה כנס קובלסקי לרבי, למשך ערך שנהיים.

מוכרזת משמחת נישואין

לא קיבלתי רשות, עד שלבסוף קיבלתי רשות להודיע חתונה מיוחדת דקה, ומפנה הדפסת עשר אלפים עותקים וזולקנו לכל היהודים דבא"י.

יחד לוח הכנסה

י. כ"ח השנה שדופיסיס באן, זנה בהתלה היו שכמו בטעות לפה לא הכניסו כיום כי טבת למשל, שדוה יום הולדת הרבנים" וכו'; בקשתי מרבי אבן א"ך לחדש, ויז' כדוה לקבל מנעוה חקי; "מז"ל ק"ן שדערע נישט ארגינגלין, היילע דמאלטס תולען אלע קומען מיט טעות, מא"כ אור ואם אין נאן פאר "תאריכי ליבאוויש"י."

טעות, שא"י שדו ר'ק עברו תאריכי ליבאוויש"י. "ל"א להבנים מאחרים, כי אז כולם יבואו עם טעות, שא"י שדו ר'ק עברו תאריכי ליבאוויש"י."

10. תעודת עברו חסי"ז של ל"ד ישראלי, וזה או לא יכלנו לקבל מאה"ק ח"י, ת"כ הרבי הודה לי לעשות תעודת נאן עם חזקתו;

או כשדועתי לרבי חזקתו; כבר ששת אלפים ל"ד, ורבי ענה לי ידיו רוסקי כנה וכוה"י; ואכן לאר"י נכ"ח להודיע לרבי על עוד הובה ל"ד שדו להירשם (כתשע עשרה אל"ן).

מקומו על הכ"ז על תענו"ל על הכספי הידוע רכ"ס"י א' פט"ד ע"ל לעצמא"י."

10. פעם השני שנכנסתי ביחידות אהל הרבי, די בידו עם אשתי נעמי ח"י בשנת תשל"ו, היחידות היתה למשך 45 מינוט, וזל הזמן דפק והכניז לי הדלת פעם היו בחוק 120 נשים מקנהה שהיכו להבנים, וכל פעם הרבי עשה לי תענה עד די הודיע ש"אל חז"י" (ואמרתי לעצמי שבאם לרבי זה לא מפרע, או לי זה כמח לא מפרע).

10. ספרתי לרבי על גדל עבודת השלוחים במוקדי, וכל מי שרק רציתי לספר הרבי כבר ידע יותר ממני. התולתי לרבי על מעלותיו של השליח ורבי ח"י סע"י ע"י ליבעראו, שדוה די שליח ביצאפ"ר שדו אפילו לא עיר אלא כפר קטן, אך שנכנס שם במס"י רבו, הרבי מצדו רצה לראות לי אין שדוה מער"י אהוה במאור, וס"פ לי כמה סיפורים אהוה החסיד ר' כמח לא מפרע.

10. ראה תענה התענה והתענה היתה מהשנים הראשונות שנת המבור של תשס"ח, תשס"ט, תש"ס וע"י זכר יום הולדתו של הרבי, וכן ביום השנה המבור למלך ראה באיכות התענותיו כ"י מרשון השני"י ר"ח במבור, אהוה צלמס התענות מרבי, וכו'.

10. חזר תוכן התענה. 10. תכניע יום שני"ג יום נס"ח תשס"ג.

10. הסיפורים נלקמן הם ספי בעל התענה, מר אהראמבורי ח"י - ספי תענית הראשון שה"י אהל הרבי בעת התי"ב.

10. בור ראש חלקות הירוק געוטי, מסובב ברבי' העולם כולו במידות מרובות, לעוון וכו'.

ונזכה זמן זך מיט'ן רבי'ן דא למטה אין א נגד ולמטה מעשרה ספחים. והוא ינאלנו

סע"י ע"י, להלן א' מהסיפורים שסיפוי לי הרבי אהרונות: כידוע ברשי' (בשנות המלחמה או קודם לזה), וזו שבע בבוקר (סבאורין) עד לילה בחרן של ג' שעות וזמן מהו שר' סע"י די צ"ד ל"לן מרוב של ג' שעות ברגל בלי נעליים, הנה יחודי כמו ר' סע"י די מניח על חמשי-עשרה דקות (לאכול לחותה וכו'ים), הל"ן סע"י בפניו, תנח הפילין והתפלת; במבור עם התפילין, די חזר לעבודת עזר לפי שהאחרים יצאו בחזרה וכנה לא יבזינו במעשיו במשך ההפסקה.

ממשך הרבי לספר - ונהה באהוה תקופה, ר' סע"י התבטא פעם ליהודי א', די היום עם כל הקשים שיש לנו ע"ם להנח הפילין, מ"ם מגזינים אהוה, אה"י מאמין שכשיגיע הזמן שדו"י חפשי", יהודי לא ידעה להנח הפילין; כנה יהודי די ר' סע"י";

גמר הרבי את סיפורו על החסיד ר' סע"י ע"י.

10. באהוה היחידות הרבי הער"ך מאור השליח והדין ר' שלמה ש"י מטוטרוב; אז גם בקישו ברכות פרישות עברו בדי ח"י שהיתה מחפשת עבודה וכו', וכן עברו בני המשפחה, ורבי ביקש לי השמות, וכל פעם שהוכרתי משהו, הרבי מיד נזכר לי ולא הייתי צריך להמשיך; יצאנו מהיחידות לאהרן תצות הלילה לער"ך.

10. סיפורי לרבי על כל אחד ואחד מהשלוחים דבאן (הרבנים השלוחים, איילמאן, מטוטרוב, רסקין שדו"י), וכן אז דיכנו אהוה יחודי איראן וכו' למה הרבי לא שלח לשם שלוחים וכו', ורבי הודיע לי אז שאין רצונו בה, כי היהודים הולכים ממש.

10. סיפורי לרבי על כל אחד ואחד מהשלוחים דבאן (הרבנים השלוחים, איילמאן, מטוטרוב, רסקין שדו"י), וכן אז דיכנו אהוה יחודי איראן וכו' למה הרבי לא שלח לשם שלוחים וכו', ורבי הודיע לי אז שאין רצונו בה, כי היהודים הולכים ממש.

10. סיפורי לרבי על כל אחד ואחד מהשלוחים דבאן (הרבנים השלוחים, איילמאן, מטוטרוב, רסקין שדו"י), וכן אז דיכנו אהוה יחודי איראן וכו' למה הרבי לא שלח לשם שלוחים וכו', ורבי הודיע לי אז שאין רצונו בה, כי היהודים הולכים ממש.

10. סיפורי לרבי על כל אחד ואחד מהשלוחים דבאן (הרבנים השלוחים, איילמאן, מטוטרוב, רסקין שדו"י), וכן אז דיכנו אהוה יחודי איראן וכו' למה הרבי לא שלח לשם שלוחים וכו', ורבי הודיע לי אז שאין רצונו בה, כי היהודים הולכים ממש.

10. סיפורי לרבי על כל אחד ואחד מהשלוחים דבאן (הרבנים השלוחים, איילמאן, מטוטרוב, רסקין שדו"י), וכן אז דיכנו אהוה יחודי איראן וכו' למה הרבי לא שלח לשם שלוחים וכו', ורבי הודיע לי אז שאין רצונו בה, כי היהודים הולכים ממש.

10. סיפורי לרבי על כל אחד ואחד מהשלוחים דבאן (הרבנים השלוחים, איילמאן, מטוטרוב, רסקין שדו"י), וכן אז דיכנו אהוה יחודי איראן וכו' למה הרבי לא שלח לשם שלוחים וכו', ורבי הודיע לי אז שאין רצונו בה, כי היהודים הולכים ממש.

10. סיפורי לרבי על כל אחד ואחד מהשלוחים דבאן (הרבנים השלוחים, איילמאן, מטוטרוב, רסקין שדו"י), וכן אז דיכנו אהוה יחודי איראן וכו' למה הרבי לא שלח לשם שלוחים וכו', ורבי הודיע לי אז שאין רצונו בה, כי היהודים הולכים ממש.

10. סיפורי לרבי על כל אחד ואחד מהשלוחים דבאן (הרבנים השלוחים, איילמאן, מטוטרוב, רסקין שדו"י), וכן אז דיכנו אהוה יחודי איראן וכו' למה הרבי לא שלח לשם שלוחים וכו', ורבי הודיע לי אז שאין רצונו בה, כי היהודים הולכים ממש.

10. סיפורי לרבי על כל אחד ואחד מהשלוחים דבאן (הרבנים השלוחים, איילמאן, מטוטרוב, רסקין שדו"י), וכן אז דיכנו אהוה יחודי איראן וכו' למה הרבי לא שלח לשם שלוחים וכו', ורבי הודיע לי אז שאין רצונו בה, כי היהודים הולכים ממש.

10. סיפורי לרבי על כל אחד ואחד מהשלוחים דבאן (הרבנים השלוחים, איילמאן, מטוטרוב, רסקין שדו"י), וכן אז דיכנו אהוה יחודי איראן וכו' למה הרבי לא שלח לשם שלוחים וכו', ורבי הודיע לי אז שאין רצונו בה, כי היהודים הולכים ממש.

10. סיפורי לרבי על כל אחד ואחד מהשלוחים דבאן (הרבנים השלוחים, איילמאן, מטוטרוב, רסקין שדו"י), וכן אז דיכנו אהוה יחודי איראן וכו' למה הרבי לא שלח לשם שלוחים וכו', ורבי הודיע לי אז שאין רצונו בה, כי היהודים הולכים ממש.

10. סיפורי לרבי על כל אחד ואחד מהשלוחים דבאן (הרבנים השלוחים, איילמאן, מטוטרוב, רסקין שדו"י), וכן אז דיכנו אהוה יחודי איראן וכו' למה הרבי לא שלח לשם שלוחים וכו', ורבי הודיע לי אז שאין רצונו בה, כי היהודים הולכים ממש.

10. סיפורי לרבי על כל אחד ואחד מהשלוחים דבאן (הרבנים השלוחים, איילמאן, מטוטרוב, רסקין שדו"י), וכן אז דיכנו אהוה יחודי איראן וכו' למה הרבי לא שלח לשם שלוחים וכו', ורבי הודיע לי אז שאין רצונו בה, כי היהודים הולכים ממש.

10. סיפורי לרבי על כל אחד ואחד מהשלוחים דבאן (הרבנים השלוחים, איילמאן, מטוטרוב, רסקין שדו"י), וכן אז דיכנו אהוה יחודי איראן וכו' למה הרבי לא שלח לשם שלוחים וכו', ורבי הודיע לי אז שאין רצונו בה, כי היהודים הולכים ממש.

ה"א אדר שני ה'תשנ"ז

גם אחרי מנחה כלום רקוד ובגינון למשח קודם קבלת שבת כשאר"ש עמד במקומו וקי"ג עשה עם ידיו חקי. במשך כל הלילה התקיימו התנועות השכונות.

יום א' תשנ"ז ששון מולדים: במסופ לא נוגו הוא אלקינו. חרב חרוב מתפלל כל הני תפילות בתיבה, כמתנו בכל ששון מרים.

כיון שפרסם שנה זו חל בערב שבת לא היה התנועות גדולה ע"י הטלפון. רק ע"י התנועות א' בשישי בזמן הגילוי בשעה 1:30 ונמנחה בשעה 5:15 ואח"כ תפילת מנחה וסעודת שבת. בתפילת התנועות צוה אד"ש לגן שושנת יעקב. ובמשך כל התנועות ודמו לכתיב אושים לאמר לחיים וברכה מלא, וגם צוה לא לעשות מסירות נפש ולחזות"א הקהל באופן ידוע דלא דיע"י. כיו"כ אד"ש חי בשמחה גדולה יותר מכל השנה.

מיד אחרי שושנת יעקב צוה לנו ואמר מאמר די"ח מולדים וקריאת בי"ח וכו', המאמר והשירות כבר יצאו בדפוס, ואכמ"ל. בתנועות דבר על הקשר בין חסידיו ליובאוויטש' וחסידיו גור ובידן האדמ"ר מנור החודש שנת"ה תשנ"א בתצלוח רב"ה באופן שתתגאו ואבנו ז"ל.

יום א' ש"א אדר: היום נסע אד"ש לאחל חקי כיון שבטי"ו חרש היה בשי"ק, מנחה היה אחרי השקיעה.

יום ב' י"ז אדר: במשך היום שלח אד"ש מחוררו ע"י מהמשלח מנחה שאנשים שלחו לו, וצוה לחלק בין האברכים שבכולם ובין התלמידים התממדים. הלילה היתה יחידות עבר האורחים.

יום ג' כ"ח אדר: היום הוא יום חולדת הע"י של הרבצניץ שותלמי"א. וכמתנה חקי נסע אד"ש לאחל חקי.

יום ד' תשנ"ז אשתו: היום היתה אפיקת מצה שמורה ע"י אברכי ונמנחה בשעה 1:30 לעד. בכלל ביום תשנ"ז כזו זמן תפילה מנחה הוא בשעה 2:15 אחת"א, אבל היום לא ירד אד"ש עד שעה 3:15 שחור חובנו הרוגל.

עד שינוי שחי' בשעה זו שאד"ש נסע מחצית השקל בחוררו חקי לפני תפילה מנחה ולא בביתמדי"ר כבכל השנים, מובן שזוהו מצד ענין הטרוריה וכו'.

בערב היה תפילת ערבית בשעה 6:40, ומיד אח"כ היה קריאת התפילה אד"ש עמד על מקומו הרוגל למטה בביתמדי"ר ועמד לכל הקריאה. ולא כמתנה חקי. במונים אלו לישב בקריאת בשי"ק. בקריאת התפילה ע"י חרב שוסטרמאן שיה היה מנחה ונמנחה עד 7:30 כני"ל בבדי לא הטרירה לא אד"ש. בתיבת חמן וכו' במונים הידועים כמעט לא עשה שום תנועה למחית עמלק חמו, ושעה עם דלגלו חקי רק פעמים אחדות. אחרי הקריאה שכשניצא בחוררו חקי עמד בידיו חקי לשירת העולם.

יום ה' תשנ"ז אדר: היום הוא יום חולדת חקי. הוא אדר שני ה'תשנ"ז. היום היתה אפיקת מצה שמורה ע"י אברכי ונמנחה בשעה 1:30 לעד. בכלל ביום תשנ"ז כזו זמן תפילה מנחה הוא בשעה 2:15 אחת"א, אבל היום לא ירד אד"ש עד שעה 3:15 שחור חובנו הרוגל.

עד שינוי שחי' בשעה זו שאד"ש נסע מחצית השקל בחוררו חקי לפני תפילה מנחה ולא בביתמדי"ר כבכל השנים, מובן שזוהו מצד ענין הטרוריה וכו'.

בערב היה תפילת ערבית בשעה 6:40, ומיד אח"כ היה קריאת התפילה אד"ש עמד על מקומו הרוגל למטה בביתמדי"ר ועמד לכל הקריאה. ולא כמתנה חקי. במונים אלו לישב בקריאת בשי"ק. בקריאת התפילה ע"י חרב שוסטרמאן שיה היה מנחה ונמנחה עד 7:30 כני"ל בבדי לא הטרירה לא אד"ש. בתיבת חמן וכו' במונים הידועים כמעט לא עשה שום תנועה למחית עמלק חמו, ושעה עם דלגלו חקי רק פעמים אחדות. אחרי הקריאה שכשניצא בחוררו חקי עמד בידיו חקי לשירת העולם.

יום ו' תשנ"ז אדר: היום הוא יום חולדת חקי. הוא אדר שלישי ה'תשנ"ז. היום היתה אפיקת מצה שמורה ע"י אברכי ונמנחה בשעה 1:30 לעד. בכלל ביום תשנ"ז כזו זמן תפילה מנחה הוא בשעה 2:15 אחת"א, אבל היום לא ירד אד"ש עד שעה 3:15 שחור חובנו הרוגל.

עד שינוי שחי' בשעה זו שאד"ש נסע מחצית השקל בחוררו חקי לפני תפילה מנחה ולא בביתמדי"ר כבכל השנים, מובן שזוהו מצד ענין הטרוריה וכו'.

בערב היה תפילת ערבית בשעה 6:40, ומיד אח"כ היה קריאת התפילה אד"ש עמד על מקומו הרוגל למטה בביתמדי"ר ועמד לכל הקריאה. ולא כמתנה חקי. במונים אלו לישב בקריאת בשי"ק. בקריאת התפילה ע"י חרב שוסטרמאן שיה היה מנחה ונמנחה עד 7:30 כני"ל בבדי לא הטרירה לא אד"ש. בתיבת חמן וכו' במונים הידועים כמעט לא עשה שום תנועה למחית עמלק חמו, ושעה עם דלגלו חקי רק פעמים אחדות. אחרי הקריאה שכשניצא בחוררו חקי עמד בידיו חקי לשירת העולם.

יום ז' תשנ"ז אדר: היום הוא יום חולדת חקי. הוא אדר רביעי ה'תשנ"ז. היום היתה אפיקת מצה שמורה ע"י אברכי ונמנחה בשעה 1:30 לעד. בכלל ביום תשנ"ז כזו זמן תפילה מנחה הוא בשעה 2:15 אחת"א, אבל היום לא ירד אד"ש עד שעה 3:15 שחור חובנו הרוגל.

עד שינוי שחי' בשעה זו שאד"ש נסע מחצית השקל בחוררו חקי לפני תפילה מנחה ולא בביתמדי"ר כבכל השנים, מובן שזוהו מצד ענין הטרוריה וכו'.

בערב היה תפילת ערבית בשעה 6:40, ומיד אח"כ היה קריאת התפילה אד"ש עמד על מקומו הרוגל למטה בביתמדי"ר ועמד לכל הקריאה. ולא כמתנה חקי. במונים אלו לישב בקריאת בשי"ק. בקריאת התפילה ע"י חרב שוסטרמאן שיה היה מנחה ונמנחה עד 7:30 כני"ל בבדי לא הטרירה לא אד"ש. בתיבת חמן וכו' במונים הידועים כמעט לא עשה שום תנועה למחית עמלק חמו, ושעה עם דלגלו חקי רק פעמים אחדות. אחרי הקריאה שכשניצא בחוררו חקי עמד בידיו חקי לשירת העולם.

תשפ"ז סי"ב שיתחיל ח"א"ע 524

לאח"כ התנועות ומנחה ומשך אחר שקיעה ואד"ש לא חקל לביתו עד אחר מערב.

יום א' י"א אדר: היום חרבה אורחים חלכו, הקבוצה בשעה 5:15 אחרי תנחומים. כיו"כ אד"ש יצא עברום ושר האודות והאמנות. אד"ש חילק שלח מצוה גולט לכל חולדים שנסעים לדרום אפריקה אח"כ התחיל לנון כי בשמחה עד שיוזו כבר בדר.

יום ב' כ"ג אדר: בערב היתה היחידות האחרונה על פסח, ומסתמא לא היה יחידות גם בין פסח לשבועות.

ידוע המנחה עם האלגומיניער דודוראל ששחרר תבנין שלחם, והמנהיגים עשו "אקציע" לקבל הכסף בחורה ע"מ לכנותו ע"ה"פ, ע"כ היום בערב מר דוקאבאטאו העמד של העיתון נכנס לרבי לכבוד חרב מצוה על בגר, ונראה שאד"ש נתן לו 550 על ה"אקציע" שלו.

יום ג' שמיני שבט"ה החודש כ"ה אדר: התחלים ותפילה כבכל שבת מברכים כרגיל; כיו"כ אד"ש התנועה עד 1:30 עד 5:35.

בחיירות והאורחה בעבודת ה'. של פ' החודש והחודש בעבודת ה'.

באי מהשירות דובר אודות הכתוב במגילת הארז"ל, והאמצע השירה התבנתה כיו"כ אד"ש בקשר לשקט"ה; שאף אם לא בירד בחיים חיותו של הארז"ל הרי ישנם אופנים לברך גם א"כ.

אח"כ היה מאמר כעין שירה ד"ה היום הזה, ואח"כ ביאורים על פרש"י, ועל ביאורי חזו"ר.

אח"כ התחיל אד"ש בעצמו לנון אחר עמדות, ואח"כ צוה לנון עוצו עצה, חושבתי ע"ה עמך, ניוון אדמ"ר מוה"ר, ניע דורצ"י, ראנו במשך כל התנונים איד שכיו"כ אד"ש שר עם כל הקהל ואומר המילים.

ע"פ שאד"ש סיים ההתנועות לפני השקיעה וזמן התפילה מנחה, לא חקל לביתו חקי עד אחרי תפילת ערבית.

יום ד' מולדים: שמעתי מתעטת בבית חינו. בשעה 10 בבוקר, ואחר התפילה היה קריאת התפילה לפני השני. כמה אנשים שלחו משלוח מנות לאד"ש ובמשך היום שלח אד"ש מחוררו חקי מאכל ומשקה לני אנשים (חרב ישעי מטל"ו, כחן; חרב שמואל דוד שיי רייטשק, לוי; והרחמ"א חרוב, ישראל. אח"כ נתן אד"ש בקובץ עם קצת ב"ח וצוה לחלק לכל מי שרצה; זה היה חרב גריר, ובמנון כלם אמרו לחיים לכאח"א האווירה היתה מאד שמחה. בזמן שקיעה עמד אמר לחיים וכשאד"ש בא 7:00 מביתו חקי קודם מנחה וקבלת שבת, ראה איד שכנס אדמ"ר לחיים ושרים ניוונים, ושעה עם ידו חקי לחגור את השירה.

יום ה' י"ג אדר: היום היתה אפיקת מצה שמורה ע"י אברכי ונמנחה בשעה 1:30 לעד. בכלל ביום תשנ"ז כזו זמן תפילה מנחה הוא בשעה 2:15 אחת"א, אבל היום לא ירד אד"ש עד שעה 3:15 שחור חובנו הרוגל.

עד שינוי שחי' בשעה זו שאד"ש נסע מחצית השקל בחוררו חקי לפני תפילה מנחה ולא בביתמדי"ר כבכל השנים, מובן שזוהו מצד ענין הטרוריה וכו'.

בערב היה תפילת ערבית בשעה 6:40, ומיד אח"כ היה קריאת התפילה אד"ש עמד על מקומו הרוגל למטה בביתמדי"ר ועמד לכל הקריאה. ולא כמתנה חקי. במונים אלו לישב בקריאת בשי"ק. בקריאת התפילה ע"י חרב שוסטרמאן שיה היה מנחה ונמנחה עד 7:30 כני"ל בבדי לא הטרירה לא אד"ש. בתיבת חמן וכו' במונים הידועים כמעט לא עשה שום תנועה למחית עמלק חמו, ושעה עם דלגלו חקי רק פעמים אחדות. אחרי הקריאה שכשניצא בחוררו חקי עמד בידיו חקי לשירת העולם.

יום ו' י"ד אדר: היום הוא יום חולדת חקי. הוא אדר שני ה'תשנ"ז. היום היתה אפיקת מצה שמורה ע"י אברכי ונמנחה בשעה 1:30 לעד. בכלל ביום תשנ"ז כזו זמן תפילה מנחה הוא בשעה 2:15 אחת"א, אבל היום לא ירד אד"ש עד שעה 3:15 שחור חובנו הרוגל.

עד שינוי שחי' בשעה זו שאד"ש נסע מחצית השקל בחוררו חקי לפני תפילה מנחה ולא בביתמדי"ר כבכל השנים, מובן שזוהו מצד ענין הטרוריה וכו'.

בערב היה תפילת ערבית בשעה 6:40, ומיד אח"כ היה קריאת התפילה אד"ש עמד על מקומו הרוגל למטה בביתמדי"ר ועמד לכל הקריאה. ולא כמתנה חקי. במונים אלו לישב בקריאת בשי"ק. בקריאת התפילה ע"י חרב שוסטרמאן שיה היה מנחה ונמנחה עד 7:30 כני"ל בבדי לא הטרירה לא אד"ש. בתיבת חמן וכו' במונים הידועים כמעט לא עשה שום תנועה למחית עמלק חמו, ושעה עם דלגלו חקי רק פעמים אחדות. אחרי הקריאה שכשניצא בחוררו חקי עמד בידיו חקי לשירת העולם.

יום ז' י"ה אדר: היום הוא יום חולדת חקי. הוא אדר שלישי ה'תשנ"ז. היום היתה אפיקת מצה שמורה ע"י אברכי ונמנחה בשעה 1:30 לעד. בכלל ביום תשנ"ז כזו זמן תפילה מנחה הוא בשעה 2:15 אחת"א, אבל היום לא ירד אד"ש עד שעה 3:15 שחור חובנו הרוגל.

עד שינוי שחי' בשעה זו שאד"ש נסע מחצית השקל בחוררו חקי לפני תפילה מנחה ולא בביתמדי"ר כבכל השנים, מובן שזוהו מצד ענין הטרוריה וכו'.

בערב היה תפילת ערבית בשעה 6:40, ומיד אח"כ היה קריאת התפילה אד"ש עמד על מקומו הרוגל למטה בביתמדי"ר ועמד לכל הקריאה. ולא כמתנה חקי. במונים אלו לישב בקריאת בשי"ק. בקריאת התפילה ע"י חרב שוסטרמאן שיה היה מנחה ונמנחה עד 7:30 כני"ל בבדי לא הטרירה לא אד"ש. בתיבת חמן וכו' במונים הידועים כמעט לא עשה שום תנועה למחית עמלק חמו, ושעה עם דלגלו חקי רק פעמים אחדות. אחרי הקריאה שכשניצא בחוררו חקי עמד בידיו חקי לשירת העולם.

מוכרתי משמחתי ציטאן

יום ב' כ"ח אדר: ר"ד ש"י רסקין קרא לי לעשות מגן בקריאת עבור חרבי מכיון שהייתי על היחידות נתון לי התבחה בסיני על חרבי.

יום ג' כ"ח אדר: היום הוא יום חולדת חרבנות שותלמי"א חרבי נסע על האחול חקי. מנחה היה בשעה 7:40, ומערב בשעה 8:45.

יום ד' מולדים: שח"ר"ת התפלל כיו"כ אד"ש עם המנון על תפילת התורה היתה בביתמדי"ר הגדול, ועלה לטרוד. קריאת התורה היתה באותו עת כל התנועות. בבחי"ל עם הבחורים נסעו למבצעים.

התנועות הגדולה התחילה בשעה 9:00 וחרבה מאד אנשים תיגעו, כבר מוזן לעמוע האפשרות שכל האנשים בעולם יוכלו לעמוע התנועות על הראי"א. וזה נמשך עד לשעה 2:30 בבוקר. כיו"כ אד"ש ביאר באור עמוק על הספוק "ויליחידים היתה אורה ושמחה וששון ויח"ו".

בסוף התנועות ניוון הניגון הידוע של האלמער רבי, ואח"כ חרבי בעצמו התחיל לנון תנוון "בצנחה ק"ך נפשי"י. ניוון א' לצבעיניקע ניוון חרבי"י מאד בשמחה ונחת בידיו חקי. ואח"כ עמד מלא קומות; קודם נמחה התחיל לנון "כי בשמחה".

יום ה' י"א אדר: היום היתה היחידות היחידה עם ששה 1:30 עד 5:35.

בחיירות והאורחה בעבודת ה'. של פ' החודש והחודש בעבודת ה'.

באי מהשירות דובר אודות הכתוב במגילת הארז"ל, והאמצע השירה התבנתה כיו"כ אד"ש בקשר לשקט"ה; שאף אם לא בירד בחיים חיותו של הארז"ל הרי ישנם אופנים לברך גם א"כ.

אח"כ היה מאמר כעין שירה ד"ה היום הזה, ואח"כ ביאורים על פרש"י, ועל ביאורי חזו"ר.

אח"כ התחיל אד"ש בעצמו לנון אחר עמדות, ואח"כ צוה לנון עוצו עצה, חושבתי ע"ה עמך, ניוון אדמ"ר מוה"ר, ניע דורצ"י, ראנו במשך כל התנונים איד שכיו"כ אד"ש שר עם כל הקהל ואומר המילים.

ע"פ שאד"ש סיים ההתנועות לפני השקיעה וזמן התפילה מנחה, לא חקל לביתו חקי עד אחרי תפילת ערבית.

יום ו' י"ב אדר: היום היתה אפיקת מצה שמורה ע"י אברכי ונמנחה בשעה 1:30 לעד. בכלל ביום תשנ"ז כזו זמן תפילה מנחה הוא בשעה 2:15 אחת"א, אבל היום לא ירד אד"ש עד שעה 3:15 שחור חובנו הרוגל.

עד שינוי שחי' בשעה זו שאד"ש נסע מחצית השקל בחוררו חקי לפני תפילה מנחה ולא בביתמדי"ר כבכל השנים, מובן שזוהו מצד ענין הטרוריה וכו'.

בערב היה תפילת ערבית בשעה 6:40, ומיד אח"כ היה קריאת התפילה אד"ש עמד על מקומו הרוגל למטה בביתמדי"ר ועמד לכל הקריאה. ולא כמתנה חקי. במונים אלו לישב בקריאת בשי"ק. בקריאת התפילה ע"י חרב שוסטרמאן שיה היה מנחה ונמנחה עד 7:30 כני"ל בבדי לא הטרירה לא אד"ש. בתיבת חמן וכו' במונים הידועים כמעט לא עשה שום תנועה למחית עמלק חמו, ושעה עם דלגלו חקי רק פעמים אחדות. אחרי הקריאה שכשניצא בחוררו חקי עמד בידיו חקי לשירת העולם.

יום ז' י"ג אדר: היום הוא יום חולדת חקי. הוא אדר שני ה'תשנ"ז. היום היתה אפיקת מצה שמורה ע"י אברכי ונמנחה בשעה 1:30 לעד. בכלל ביום תשנ"ז כזו זמן תפילה מנחה הוא בשעה 2:15 אחת"א, אבל היום לא ירד אד"ש עד שעה 3:15 שחור חובנו הרוגל.

עד שינוי שחי' בשעה זו שאד"ש נסע מחצית השקל בחוררו חקי לפני תפילה מנחה ולא בביתמדי"ר כבכל השנים, מובן שזוהו מצד ענין הטרוריה וכו'.

בערב היה תפילת ערבית בשעה 6:40, ומיד אח"כ היה קריאת התפילה אד"ש עמד על מקומו הרוגל למטה בביתמדי"ר ועמד לכל הקריאה. ולא כמתנה חקי. במונים אלו לישב בקריאת בשי"ק. בקריאת התפילה ע"י חרב שוסטרמאן שיה היה מנחה ונמנחה עד 7:30 כני"ל בבדי לא הטרירה לא אד"ש. בתיבת חמן וכו' במונים הידועים כמעט לא עשה שום תנועה למחית עמלק חמו, ושעה עם דלגלו חקי רק פעמים אחדות. אחרי הקריאה שכשניצא בחוררו חקי עמד בידיו חקי לשירת העולם.

יום ח' י"ד אדר: היום הוא יום חולדת חקי. הוא אדר שלישי ה'תשנ"ז. היום היתה אפיקת מצה שמורה ע"י אברכי ונמנחה בשעה 1:30 לעד. בכלל ביום תשנ"ז כזו זמן תפילה מנחה הוא בשעה 2:15 אחת"א, אבל היום לא ירד אד"ש עד שעה 3:15 שחור חובנו הרוגל.

עד שינוי שחי' בשעה זו שאד"ש נסע מחצית השקל בחוררו חקי לפני תפילה מנחה ולא בביתמדי"ר כבכל השנים, מובן שזוהו מצד ענין הטרוריה וכו'.

בערב היה תפילת ערבית בשעה 6:40, ומיד אח"כ היה קריאת התפילה אד"ש עמד על מקומו הרוגל למטה בביתמדי"ר ועמד לכל הקריאה. ולא כמתנה חקי. במונים אלו לישב בקריאת בשי"ק. בקריאת התפילה ע"י חרב שוסטרמאן שיה היה מנחה ונמנחה עד 7:30 כני"ל בבדי לא הטרירה לא אד"ש. בתיבת חמן וכו' במונים הידועים כמעט לא עשה שום תנועה למחית עמלק חמו, ושעה עם דלגלו חקי רק פעמים אחדות. אחרי הקריאה שכשניצא בחוררו חקי עמד בידיו חקי לשירת העולם.

ה"ר אהרן שני ה"תשנ"א

Charge to MERKOS L'INYONEI CHINUCH

Lt
AMERICAN CONSULATE
CASABLANCA (MAROC)

APPRECIATE YOUR INTERVENTION IN BEHALF OF RABBI ISRAEL CHAIKIN STOP
I ASSURE YOU ~~YOUR EXCELLENCE~~ THAT I HAVE KNOWN RABBI CHAIKIN FOR MANY YEARS
SINCE HE IS ONE OF MY DISCIPLES HAVING STUDIED IN THE CENTRAL YESHIVA
HEADED BY ME WHICH HE GRADUATED AS A DULY ORDAINED RABBI STOP HIS WORK
IN MOOROCO IS EXCLUSIVELY DEVOTED TO RELIGIOUS EDUCATION DESIGNED TO
RAISE YOUTHFUL GENERATION OF LAWABIDING CITIZENS STOP I AM CONFIDENT
THAT YOUR ~~EXCELLENCE~~ WILL DO UTMOST TO ENABLE HIM TO REMAIN IN MOOROCO
TO CONTINUE HIS DEDICATED ~~AND~~ EDUCATIONAL WORK STOP HAVE ALSO CABLED
TO AMBASSADOR CANNON
GRATEFULLY YOURS

MENACHEM SCHNEERSON
LUBAVITCHER RABBI

His Excellency

מזכירות משמעות צ'ינוח

האחריות שלוקח הרבי של בניו השלומים!

לפנינו צילום המברק - נדיר ומיוחד - שהוכן למשלוח, מהרבי להקונסול האמריקאי שבמרוקו - בו הודגש באופן נדיר ומיוחד על האחריות שלוקח על שליחו: - עיי'מ לבקש מהם ליתן רשות להשליח אנאמריקאי, להישאר במקום שליוחתי.

לפני סוף המברק הרבי הוסיף בכתיביו, המילים: HIS EXCELLENCE.

קונסול האמריקאי
קזבלנקה (מרוקו)

אני מעריך התערבותך בעד הרב עריאל היימן.
אני רוצה להבטיח לך שהנני מכיר הרב היימן כבר הרבה שנים, כזה שנתן א' מתלמידיו שלמד בישיבה המרכזית שהנני עומד בראשה ושמה הוסטך כדן מורה הנוראה.
עבודתו במרוקו היא בחתומות בלעדית לחינוך דתי, מיועד לגדל את דוד הצעיר כאזרחים טובים-חוקים.

אני בטוח שתעשה כמיטב יכולתך לאפשר לו להישאר במרוקו ע"ה להחמיך בעבודתו החינוכית החשובה.

הוברק גם לנון פעלות השגריר קאנון

אמרי-חנה לך

מוחם שניאורטסאן

הרבי מליובאוויטש

Lt
American CONSULATE
CASABLANCA (MAROC)

APPRECIATE YOUR INTERVENTION IN BEHALF OF RABBI ISRAEL CHAIKIN STOP ASSURE YOU THAT I HAVE KNOWN RABBI CHAIKIN FOR MANY YEARS SINCE HE IS ONE OF MY DISCIPLES HAVING STUDIED IN THE CENTRAL YESHIVA HEADED BY ME WHICH HE GRADUATED AS A DULY ORDAINED RABBI STOP HIS WORK IN MOROCCO IS EXCLUSIVELY DEVOTED TO RELIGIOUS EDUCATION DESIGNED TO RAISE YOUTHFUL GENERATION OF LAW-ABIDING CITIZENS STOP I AM CONFIDENT THAT YOUR WILL DO UTMOST TO ENABLE HIM TO REMAIN IN MOROCCO TO CONTINUE HIS DEDICATED EDUCATIONAL WORK STOP HAVE ALSO CABLED TO HIS EXCELLENCE AMBASSADOR CANNON GRATEFULLY YOURS

Menachem Schneerson
LUBAVITCHER REBBE

ח"א אדר שני ה'תשנ"ז

5. צילום המכת"ם שלפניו הוא גם מראש מערכת "הערות ובאורים אתל תורה" אודות מה שדובר באי מהתחונות.
 הדבי עשה צילום כמה מילים, מן שני קווים תחת המילה מן, וכתב לידה ולא עשה על משי"כ ברוך, עלול המילה וכתב ליד ? ליד המילה באכילתו מן חו, ותחתיו מן ג' קווים; ובסוף חסוקי. בפשט - רחל ל' בגמרא ערשא 'באכילת' לא 'בבית', ובצד חסוקי: ידי פשרש ברשי אצטו.

ב"ה
 כבוד קדושת אדמו"ר שליט"א
 בהמשך להמדרש בהתחונות דש"ק אודות קושיית המנ"ח ברשי"י דמנ"ל' שיש איסור אכילה חמץ ביחד עם פסח שני, ובתבאר עפ"י הגמ' פסחים צה, א-ב.
 הנה באמבורה דספרי (פ' בהעלותך ע' 254) כתב וז"ל: ואגב אכתוב בזה מה שראיתי להג' מנ"ח ז"ל במצוה שפ"א שכ' להמציא דבר חדש מד' רשי"י ז"ל בהעלותך שכתב בזה"ל פ"ש חמץ ומצה עמו בבית ואין איסור חמץ אלא עמו באכילתו, והמציא מזה הג' ז"ל דבר חדש דרשי"י סב"ל דאסור לאכול חמץ עם הפסח שני יע"ש, ודברי הג' ז"ל תמוהים דלעולם לא עלה על דעת רשי"י ז"ל לומר כן דהיכן נמצא זה ומ"ס יש בדבר, ועי' עוד ברשי"י סוכה מז, ב, ד"ה "ופגית" [פסח שני אינו אסור בחמץ אלא שטעון מצה למצוה ואוכל חמץ מיד], אבל ברור לכוונת רשי"י ז"ל לפרש הלשון דחמץ וחמץ ומצה "עמו" בבית, דלא תימא דעמו היינו דרשאי להחזיקו בבית ואין עובד עליו בכ"י, ועי"כ פירשי"י ז"ל דלשון "עמו" היינו עמו באכילתו דרשאי גם לאכול חמץ עם המצה וזה דבר פשוט בלי פקפוק. עכ"ל. אבל מהשנחה נראה דאין לפרש כן. *ענין זה נראה שיש לכתוב בלי פקפוק.*

אברהם יצחק ברוך גערליצקי

אברהם יצחק ברוך גערליצקי

מזכרת משמחת נישואין

ח. על הכתיב שלפניו ראה בהנרשם בשני השורות הראשונות של הדף.
 בסוף העמוד, המערכת כתבה: שאלה זו נשאר עבר עיונם של משתתפי ההתחונות ויהי"ר שיכוננו אל האמת בבידוח השאלות. עיני הרבי הגיה וכתב בכתיב: שאלה זו הדי לעיונם של כל משתתפי ההתחונות ש, ויהי"ר שבאר' מאתו בלעו יכוון וצלה בבידוח שאלות וכו'.

כ"ק אדמו"ר שליט"א

בני"ב השלוח בפירושו רשי"י (מג, טו), שהתחונות קודש ש"פ ויגש, ה' טמ ה'תשנ"ח - עי"ם לפרסם בין משתתפי ההתחונות שיגשו להפס תירוץ עי"ז.

מערכת הערות ובאורים בתורת כ"ק אדמו"ר שליט"א

הרב אברהם יצחק ברוך גערליצקי - זי"ר

בפרשהנו עה"פ (מג, טו) "אלה בני לאה ואלה דיבה בתו" מפרש רשי"י: "הזכרים הלה בלאה והנקבות הלה ביעקב ללמדך אשה מדריגת הלה לולדת זכר איש מזרע הלה לולדת נקבה".

ולכא' דרוש ביאור (וכמו שהקשו במפרשי רשי"י ראי'ם, גי'א' ועוד) על (אחר): בפרשת ויצא (שלפניו) מפרש רשי"י בדי"ה "דינה" (ל' כא) "פירשו רבותינו שרבה לאה לידו כעצמה אם זה זכר לא תמא יחל אחותי כאחת השפחות והתפללה עליו ונתת לנקבה", ומזכרת שהפלה לאה היתה ארבעים יום לאחר יצירת הולד כאשר יורעים כבר בראות שהולד הוא זכר, שהרי לפניו אינו מוגדר עדיין ויכול להיות או זכר או נקבה (ברכות ס, א), ולא שירך שהוע לאה שהוא זכר (ראה ר' יצ' יצ' ע"ג ע"ג) ושחמלה לנס שיהתק לנקבה.

ובמצא, שבאור זה היתה ההזרעה כפולל מהאמה, שהרי הולד ה' זכר (ורק עי"ז גם נתקן לנקבה).

ואי"כ, איך אומר רשי"י שפסוק זה ("ואת דיבה בתו") בא "ללמדך" ש"איש מזרע הלה לולדת נקבה"?

במפרשי רשי"י (ראי'ם שם) הירצו עי"ז: "כיון שהיתה עמה נקבה והולה אותה בזכר, אי"פ שעיקר כהניחה ה' זכר, דרשינו מלמה שפיר איש מזרע הלה לולדת נקבה".

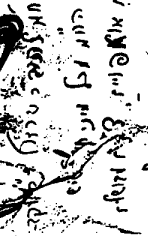
ולכא' דוחק הכי גדול הוא לומר שבא להביא ראי' "ללמדך" על כל המקומות ש"איש מזרע הלה לולדת נקבה", כמאורע שלא ה' כו בפועל?

שאלה זו נשאלה ע"י רבותינו של השתתפי ההתחונות, ויהי"ר איכוננו

לפני צילום שטר מכירת חמץ של שנת תשנ"ז עבר כימי הדיני...
לשטר, ועליו כתב... כל מרסי מני חמץ וכלים המוציאים במדינת נ"י...
במדינת רוסיה בעיר אקלאט אטא רחוב לוינא 9 בית 16 ורחוב לוינא 16 בית 9...
הממנים על אם הדרך ביים ובביבשה, מנחיים במקומות מיוחדים שם בבניה לראה חלקו.

המעות יבא בלשמה ועוד יא כוא ג צדיא בת איף שבתא את החתונה...
אף צווינאטאס גבירה גזורה ואלוהא גא גאמא יאמא כל החתונה...
אף הצדדים תעשי וקניניה ונתניה זמניה גא ונתניה גא...
וטלעה כוזא נאליה דאיתא חסא חתונה גזורה ואלוהא...
האברה אף לא או לרעה אף קלאה אף לוינא גבירה וקניניה...
וקנה סתא פסט סוזא ונאליה גא פאליה גא ונאליה גא...
לזמיה וקניניה גא הצדדים יפליא זמניה גא גא חסא חתונה...
ואף גא חסא אף פאליה גא גא חסא חתונה גזורה...
במדינת רוסיה בעיר אקלאט אטא רחוב לוינא 9 בית 16...
הממנים על אם הדרך ביים ובביבשה, מנחיים במקומות מיוחדים...
לפני צילום שטר מכירת חמץ של שנת תשנ"ז עבר כימי הדיני...
לשטר, ועליו כתב... כל מרסי מני חמץ וכלים המוציאים במדינת נ"י...
במדינת רוסיה בעיר אקלאט אטא רחוב לוינא 9 בית 16...
הממנים על אם הדרך ביים ובביבשה, מנחיים במקומות מיוחדים...

במדינת רוסיה בעיר אקלאט אטא רחוב לוינא 9 בית 16...
הממנים על אם הדרך ביים ובביבשה, מנחיים במקומות מיוחדים...

החל נוסח שטר מכירת חמץ של הרב...
ה'תשנ"ז

התנחת דוד ולמטה תעוד עלי כמאה עדים כשרים ונאמנים אך שמכרתי אני החי"מ הרב ר'...
שלי החי"מ, מכל מיני חמץ שיש לי מכל הדברים הנעשים והמכורים ומתוקנים באיזה מין מתמנת...
מנין נגד חיים או אפילו, עליוס מבושלים וממונים, כבושים מלוחים באיזה חשך מתחן גבור, או...
הכשר והתקון והטהר או מיני תבואות קליפות גרוניות וקמח סולת מיני סובין ומרסק, כל מיני...
משקאות ייחש או שפירט פשוט או מעורב ומתוקן עם צוקער או דבש ובשמים והדומה מכל הדברים...
שיכולים לחשוב שיש בהם חשך חמץ גמור או נקשה בעין ע"י תערובות, מכל לי החי"מ שיש לי מה...
ברוקלין וני יאזק מספר 786 ומספר 787 ומספר 788 ומספר 789 ומספר 790 ומספר 791 ומספר 792...
קאלענד קרעטענס, ובציר באינל מדינת שווייץ רחוב וואנער מספר 143 ובאה"ק בעיר רחובות...
רחוב שפינא מספר 25, וברחוב אלקלעי מספר 6, ובשאר מקומות ברחובות, ובעיר חל אביב...
שניאורטאדן, ובמדינת אוסטריא בעיר וויקטוריא מלבורן רחוב מעדא סט קילאד המוכרזת...
מספר 1011, וברחוב אלכסנדר מספר 67, מנח בכל החי"מ במקומות מיוחדים וכו' בכל שאר...
המקומות, הכל כאשר לכל מכרתי להרי"מ החי"מ כפי השער והמקח השוה שבעיר זו לפי תעודת ודמון...
הדאיתא שאפשר לכסור עליו בעיר זו במקום זה והיינו כפי המקח שיכולים לקבל מהקונים שבעיר...
זו שיקט במזומנים בבדי לחולץ למקום חוזק או בבדי לכסור כאן מעט מעט, ובכלל החי"מ בכללו...
שום קונה ובכלל זה כל מיני חמץ המכרתי להרי"מ החי"מ לפני שירצה משראה לי לאיך שבעיר זו...
החי"מ ורשתי ביד להרי"מ החי"מ לקונה למכור כל החמץ החי"מ למי שירצה משראה לי לאיך שבעיר זו...
או שמחזק לעיר כאדם העושה בשלו, ואפי' יבוקר במקומות החי"מ והרחיק שלו ומסד כל החי"מ כל...
המעות שיגיע לי חתונה הרי"מ חייב בעד כל החמץ החי"מ לאחר המדינה והמשקל החי"מ פחות לו...
דמי המכירה בשלמות היינו שקבלתי על אויבי ארבעה שקלים ועל המותר שיעלה קבלתי ערב קבל...
ומערת ביר יחזקע להרי"מ החי"מ לחלוטין בלי שום שיוך כלל והיינו נתון לו וכלל הקונים דריסם...
החולץ לקנה ובכל המקומות שהיני באפשר להכניס קונים מאות ורודים ואיך בלי שום מונע, וכו' גם...
החולץ בחצרי ובכל המקומות של החמץ וקנים של החמץ החי"מ שבכירות גמורה להקנה הרי"מ החי"מ בעד...
החמץ ועשרים דולר מהיום עד כלות משך שלשה ימים אחר הפסח והקבלתי דמי השכירות בשלמות...
היני שני שקלים על אויבי ועל המותר חתומת די דעיק החי"מ, ואני קנין המכרתי יחי קנין להרי"מ...
החי"מ כל החמץ ביתך שאות יחזק עו על קנינים החי"מ כל זה נעשה המכירה והשכירות וקצא...
בקאליס, ובכל אופן היחזק מועיל עפ"י דעיק החי"מ דלא כמסמכתא ודלא כסופסי דשטר, ולראי...
באזי עתיח היום יום שלשה עשר בגיוס שנת תשנ"ז פה ברוקלין וני יאזק שניאורטאדן...
לאזי מרס מעניל הרב הרה"ג הרה"ח רבי ר' ילי יצחק שניאורטאדן

87 בחתונה של שנת תשנ"ז...
88 בית חתן...
89 בני המשפחה של בני 770...
90 בני המשפחה של בני 770...
91 בני המשפחה של בני 770...
92 בני המשפחה של בני 770...
93 בני המשפחה של בני 770...
94 בני המשפחה של בני 770...
95 בני המשפחה של בני 770...
96 בני המשפחה של בני 770...
97 בני המשפחה של בני 770...
98 בני המשפחה של בני 770...
99 בני המשפחה של בני 770...
100 בני המשפחה של בני 770...
101 בני המשפחה של בני 770...
102 בני המשפחה של בני 770...
103 בני המשפחה של בני 770...

